

சிலமயம்.

கோவி லூர் மடம்

ஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்கள்
தீரட்டிய

சீடாசார மூலமும்,

திருக்களர்

ஸ்ரீ வீர சேகர ஞான தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்கள்

மாணக்கர்

திருப் புவண மடாதிபதி

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகள்
இயற்றிய

பால போதிநி என்னும் உரையும்.

இவை

சிதம்பரம் - கோ. சுத. மடம்

ஸ்ரீ சித. நீல கண்ட ஸ்வாமிகள்
அவர்களால், பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

மதுரை

ஹிந்துஸ்தான் பிரின்டிங்
அப்சென் அச்சிடப் பெற்றன.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
5	9	ஞாநாச்சாரியாது	ஞாநாச்சாரியா
16	21	அனைத்தையும்	அனைத்தையும்
21	24	விருளுறு	இருளுறு
23	9	போதாமீர்ச	போதாமீர்தம்
"	10	சொல்லதம்	சொல்லதம்
28	8	பிரித	பிரித
29	7	தலைவந்	தலைவர்க்
31	17		(எ-து.)
32	26	மலதேன	மலதேன்
"	27	வினறவன்	வினறவன்
35	24	—	(எ-து.)
37	8	எழுவல்	கழுவல்
"	"	கழுவாய்	எழுவாய்
38	18	தடியாக	தடியா
48	26	வகண்டார்த	வகண்டார்த்
51	27	ஏவல்	ஏவல்
54	8	கட்டி	கட்டு

முக வுரை.

இந்தச் சீடாசாரம் என்னும் தூல் கோவிலுர் மடாலயம் ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞான தேசிகர் ஆதீனத்தில் இரண்டாவது குரு மூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த துறவு ஆண்டவர் என்னும் காரணப் பெயர் வாய்ந்த அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள் என்பவர்கள் கமது தம்பி யாகிய சிதம்பர ஞான தேசிகர் தமது ஆசாரியரை அகன்று ஆ ஞடையார் கோவிலிற் சென்று ஏகாந்த ஸ்தானத்தை படைந்திருக்கக் கருதிச் சென்றதைக் கேள்வியுற்றி, ஆசாரியரை விட்டு அகலாது அருகி லிருக்க வேண்டு மென்னும் கருத்துட் கொண்டு, அவ் டுடன் பிறந்த, சிதம்பரம் என்றும், கருணாநிதியென்றும், வழங்கும் இளையோர் பொருட்டு ஒரு வசநம் எழுதி அதற்குப் பிரமாண மாகத் தத்துவ ராய ஸ்வாமிகள் பெருந் திரட்டுக் குறந் திரட்டுக்களை ஆதரவாய்க் கொண்டு, வாசிவூடச் செய்யுள் 1, ஒழிவி லொடுக்கச் செய்யுள் 1, சிவ நெறிப் பிரகாசச் செய்யுள் 1, சிவாதந்த நிலையச் செய்யுள் 1, போத சாரச் செய்யுள் 1, சிவப் பிரகாச தரிசனச் செய்யுள் 1, தத்துவ போதச் செய்யுள் 1, தத்துவ சரிதைச் செய்யுள் 1, ஞான சித்திச் செய்யுள் 1, போத சித்திச் செய்யுள் 1, திருமந்திரச் செய்யுள் 1, பாடு துறைச் செய்யுள் 1, சமய சாரச் செய்யுள் 2, மெய்ந் நெறி விளக்கச் செய்யுள் 2, போத ரத்னாகரச் செய்யுள் 2, அருட்பிர காசச் செய்யுள் 3, மூல சித்திச் செய்யுள் 3, ரிபு கிதைச் செய்யுள் 3, போதாமிர்தச் செய்யுள் 4, ஞான சாரச் செய்யுள் 4, மெய்ம் மொழிச் செய்யுள் 6, பிரஹ்ம கிதைச் செய்யுள் 7, தூற்பெயர் தெரியாச் செய்யுள் 2 - ஆக ஐம்பது செய்யுட்களைக் திரட்டி எழுதி யதும் ஞான்கள். அந் தூல் படிக்கும் சிறிய முழுக்கூங்குட் டு உரை யின்றி பொருள் விளங்கல் அருமை யெனக் கருதி, பொருள் எளிதில் விளங்கு மாறு பால போதிந் தன்னும் பெயருடன் ஓர் உரை எழுதி முற்றுவித்தனம்.

பீடபாரம்.

முதல் கிண்பு(க் கவி 51.)

பன்னிரு சீர்க் கழி கேடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

கதை ஆனை	தக்கைதகாப்	தக்கைதா	யாமுத்தி
	எஞ்ஞாந்	ஆர்விடத்தி	
சுருதி ஏன்	பருகட்டு	பருகேசு	கண்டதம்
	நிகழுமுடி	அகிலிப்பெசு,	
சீதை என்ற	சீறம் அருள	வெஞ்சொலும் ஆக இறை	
	போற்றுகீர்	சன்னு கமமா .	
சென்ற பொ	குடலூர்	எப்ப திப்	பரிவரு
	சுற்றிப் பெற்	வரை தேசிகன்,	
வதை தூத	கோ சங்கு	அருவெனும் கு ருபானே	
	தக்கை ருக்கல்	இந்த குருபா	
உரு ஆச	தேசிகரு	குருபாணு	தேசிகன்
	பால்விடை உ	டற்கு ஆசான்,	
பதை கமல	மதுதிதந்	தொழிபவர்கள் வல்வினை	
	பற்றுடன்	யாவநீங்கிப்	
பயிவிருக	சக்துசனை	யீறிநதட	ராஜனைப்
	பற்றினி	டடைகு வாரே.	

சிவமயம்.

அருணாசல ஞான தேசிகர்

சிதம்பர ஞான தேசிகர் பொருட்டு எழுதிய

சீடாசார வசநம்.

ஸ்திரீ நாயகனோடு கூட்டு இருந்தால் பணிவிடை செய்யவேண்டும் என்றும், தனித்து இருந்தால் சுகமாய் இருக்கலாம் என்றும் சீனைத்து, அந்த நாயகனுக்கு மன வருத்தம் உண்டாகும்படி அவனை விட்டு நீங்கி இருந்தால், இம்மையில் சுகமும் இழந்து, மறுமையில் நாகத் துன்பமும் அநுபவிப்பது போல, சிஷ்யன் ஞானாசாரியரைத் தேடிக்கண்டு சாணாகதி யடைந்து சில சாஸ்திரங்களை அப்பியாசித்து அறிந்த பின், “நாம் இனி இவரிடத்தில் இருந்தால் இவருக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும் நமது சிவானுதி அது சந்தானத்திற்கு விரோதம். வரும் இவரிடத்தில் இருக்கில் நமது சீர்த்துக்கு ஒத்துக்கொள்ளாது” எனக் கருதி, அந்த ஞானாசாரியருக்கு மனதில் துவேஷம் உண்டாகும்படியாக அவரை விட்டு நீங்கிப் பிடுக்கின், அவனுக்கு இம்மையில் துன்பமும், மறுமையில் நாகமும் உண்டாகும். ஆகையால், கற் புடைய ஸ்திரீ அறியாமையைப் பொருந்தி யிருந்தும், ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினை அறியாமல் அநாத்ம ஸ்வரூபமே கான் என்றிருக்கின்ற தனது நாயகனைக் கெய்வமாகப் பாவித்து, அவர் அடிக்கல் வைதல் முதலியவற்றைச் செய்த போதிலும், அவனிடத்தில் துவேஷம் இன்றிப் பிரியமாகவே தேகம் உள்ளவரை அவனை விட்டு நீங்காமல் திரிவித கரணங்களாலும் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்க, இம்மையிற் சுகத்தைபும், மறுமையில் ஸ்வர்க்காதி லோகத்தைபும், அடைவது போல, உத்தம விவேகம் உள்ள சிஷ்யன், ஞானாசாரியரைச் சத்திய ஞான அநந்த ஆநந்த பரம சிவம்” என்று வேதாதிகன் சொன்ன பிரகாரம் நம்பி, அவர் அடித்தல் வைதல் முதலியவற்றைச் செய்யினும், செய்யத் தகாத கிருத்தியங்களைச் செய்யச் சொன்ன போதிலும், வெறுப் படைத்து அவரை விட்டு நீங்காதபடி மருந்த பிரியத்தோடு தேகம் உள்ளவரையும் திரி வித கரணங்களாலும் பணிவிடை செய்து நின்று, அந்த ஞானாசாரியர் கிருபையினால் தத்துவ ஞானத்தினைப் பெற்று மோகும் அடைய வேண்டும் என்று வேதாகம புராண இதிகாசாதிகள் கூறுதலால், இப் போ திருக்கின்ற முழுக்ஷுக்களும் இதிற் சொன்ன பிரகாரம் ஞானாசாரியரைப் பரம சிவம் ஆகப் பாலித்துத் தேக உள்ள பிரியந்தமும் அவரை விட்டு நீங்காமல், திரி வித கரணங்களானும் பணிவிடை செய்து நின்று அவர் கிருபையால் உண்டாகின்ற தத்துவ ஞானத்தினால் பரமோக்ஷ சுகத்தை யடைய வேண்டியது. சீடாசார வசநம் முற்றுப் பெற்றது.

பாயிரம்.

தீருவளர் துறவைச் சகரென விளக்கித் திகழ்துணங்
களுக்குறை விடமாய்த், தெருளோடு பத்தி கருணைநல்
விராகஞ் சேர்த்தொரு வருவமா யிலகும், மருளோடு மருணை
சலமுந் பதத்தை மகமொழி மெய்களால் வணங்கி, யிருளிரி
சீடா சாரத்தி னுரையை யீயம்புவன் மாணவர் மகிழ்.

அதனது நாமம் பாலபோ திரியென் றழகுற விருப்பட
னமைத்து, விதமுறு பாவி னைம்பதின் பொருளும் விளங்
கவே செவ்விய மொழியி, விதமாய்த் தருகென் மாணவ
னிராக வியம்பவே யவன்பணி வசமாய்த், திதம்பெறச்
செய்த ஷரையினை வீர சேகர விறைபதஞ் சேர்ப்பாம்.

முன்னோர்செய் ஞாந நூல்கள் முழுதுமாய்க் தவையி
லுள்ள, பொன்னான சீடா சாரம் பொருந்துபா வனைத்துஞ்
சேர்த்தான், இக்காளி லெவரு முய்வா னெழிலரு னை
லேசன், பன்னாளு மவன்பொற் பாதம் பணிந்துபு
றறுப்பா மன்றே.

சிவமயம்.

ஸ்ரீ வீர சேகா ஞாத தேசிகாய நம :

சீடாசாரம் மூலமும், பாலபோதிநி உரையும்.

தான் எடுத்துக் கொண்ட கீர்த்தம் தீவிக்கீரமாக நிறைவேறப்
போருட்டிச் சூன குய ஞட் வித தேய்வ வணக்கம் உறுகின்றார்.

காப்பு.

ஆனைமுக னறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞாங்குரு வாணியையுண் னாடு.

(இதன் பொருள்.) 'ஆனை முகன்' - கஜ முகக் கடவுளையும்,
ஆறு முகன் - ஷண்முகக் கடவுளையும், அம்பிகை - சிவகாம
சௌந்தரியையும், பொன் அம்பலவன் - கங்க சபைக் கடவுளை
யும், ஞாந குரு - ஞாந ஆசாரியாரையும், வாணியை - சாஸ்வதி
தேவியையும், உன் - மகத்தின்கண், நாடு - (நீ) தியானிப்பாயாக.
(எ-து)

(இலக்கணக் குறிப்பு:-) 'ஆனை முகன், ஆறு முகன்' என்ப
வாதி பெயர்க ளிடையே ஏன் ஐயம்மைகள் தொக்கு நின்றன.
'வாணியை' என்பதி லுள்ள 'ஐ' என்னும் இரண்ட ஐருபு கடை
நிலைத் தீபகம்; முன் ஐள்ள பெயர்களோடு சென் நிலைதலின்.
'நீ' என்னும் தோன்றா எழுவாய், 'நாடு' என்னும் பய னிலை
கொண்டது. ஆனை முகன் முதலிய மூர்த்திகள் - செய்யப்படு
பொருள்.

மோகூ ஹேதுவினைக் கூறல்.

1. தக்தை தாயுமெய்த் தகவுடை யுறவுஞ் சாலங் கல்
வியுக் தகுமுயிர் த் துணையுஞ், சிங்தை யாகுகற் சீலமும்
வலியுக் திருவு மின்பமுஞ் சிதைவிலா வறிவு, முங்தை யா
முளத் துவகையு முயிரு முல முத்தியு மொழிவருஞ்
சமைவு, மெங்தை யாகிவக் தேழையே னையுமா ளிறைவ
னார்கழக லாகுமென் றனக்கே.

(இ—ன்) எங்தை ஆகி - எம் முடைய (நாந) பிதா வாங்,
உத்த - (கருணையினும்) எழுந்தருளி உத்த, எழையோனையும் -
(நாநம் இங்ளாத) எனியவனாகிய என்னையும், ஆன் - (தமெத்த)
ஆட் கொண்ட, இறைவனா (பிரஹ்ம னாந) ஆசாரியாத,
கழல் - திருவடி (சீ தாமவா)யிய, என் தனக்கு - எனக்கு,
தக்தை - தக்தையும், தாயும் - மாதாவும், மெய் - யதார்த்தமான,
தகவு உடை - தகுதி உடைய, உறவும் - சுற்றந்தார்களும்,
சாலங் - உயர்ந்த, கல்வியும் - வித்தையும், தகும் - தகுதியான,
உயிர் - ஜீவனுக்கு, துணையும் - ஆதாரம், சிங்தை - மகத்தின்
கண், ஆகும் - பொருத்தியிருக்கின்ற, கல் - உயர்ந்த, சீலமும் -
ஒழுக்கமும், வலியும் - சாமர்த்தியமும், திருவும் - ஐசுவரியமும்,
இன்பமும் - ஆகந்தமும், சிதைவு இலா - கெடாத, அறிவும் -
நாகமும், உளத்த - மகத்தின்கண், முங்தை ஆம் - முதன்
மையான, உவகையும் - சந்தோஷமும், உயிரும் - பிரானனும்,
முலம் - ஸாணமான, முத்தியும் - மோகூமும், மொழிவு -
சுதற்கு, அரும் - அரிய, சமைவும் - பொதுமையும், ஆகும் -
(ஆகிய பதி னுஞ்) ஆம். (எ-ற.)

(இ—யு) தக்தை தாய் - உம்மைத் தொகை. ஏழை யேனை
யும் - உம் - இழிவு சிறப்பும், இதத்தது தழீஇயது மாம். பக்குவி
யையும் குறித்தவின் ஏனைய உம்மைகள் என்னுப் பொருளன.

நற்று வகார்க்கைக் கழலோடு பிரித்துக் கூட்டிப், பிரி நிலை, அல்லது, தோற்றமாகக் கொள்க. எம்—தந்தை—‘எந்தை’ என மீஇயிற்று. ‘பண்டு—காலம்—பண்டைக் காலம்’ என்றாற் போல, ‘முந்து’ என்பது, ‘முந்தை’ என ஐ கராச் சாரியை பெற்றது. ‘கழல்’ என்னும் எழுவாய், ஆரும் என்னும் பய நிலை கொண்டது. ‘என் தனக்கு’ என்பதில், தன் சாரியை.

பாடு துறை.

2. தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு,
மந்தமிலா லின்பநமக் காவானு - மெந்தமுயிர்,
தானை வானுஞ் சானை வானுமருட்,
கோனெ வானுங் குரு.

(இ—ள்.) இங்கு - இவ் வுலகத்தின்கண், நமக்கு - எமக்கு, குரு - (ஞாக) ஆசாரியரே, தந்தை - பிதாவும், தாய் - மாதாவும், ஆவானும் - ஆகுபவனும், சார் - அடையும்படியான, கதி - ஐசவரியம், ஆவானும் - ஆக உள்ளவனும், அந்தம் இலா - நாசம் அற்ற, இன்பம் - ஆநந்தம், ஆவானும் - ஆகுபவனும், எம் - எமது, உயிர் - பிரானன், ஆருவானும் - ஆகுபவனும், சான் - அடைக்கலம், ஆருவானும் - ஆகுபவனும், அருள் - அருக்கிரகஞ் செய்கின்ற, கோன் - இறைவன், ஆருவானும் - ஆகுபவனும், ஆவர். (எ-று)

(இ-பு:) உம்மைகள் அனைத்தும் எண்ணுப் பொருளன. எக் த முயிர் தான்—தம் - தான் இரண்டும் சாரியைகள். ‘குரு’ என்னும் எழுவாய்க்கு, ‘ஆவர்’ என்னும் பய நிலை, அவாய் நிலை பால் வருவிக்கப் பெற்றது.

மெய்ம் மொழி.

3. முத்திசித் திக்கு மேது மொழிவர்கள் சிலர்வேவ் வேறே,
சித்தமற் றுலா மென்மங் தீவினை சிதைத்தா லென்று,

மொத்தகல் யோகா லேன்று முரியலா நத்தா லேன்று,
மித்திற மனைத்தா லாகா திறைதிரு வருளா லாமே.

(இ—ன்) முத்தி - மோகம், சித்திக்கும் - சித்திப்பதற்
ருரிய, ஏது - ஏதுக்கிற, சிவன் - சிவ பேர், சித்தம் - மகம்,
அற்றால் - நாச மடையின். ஆம் - (மோக சித்தி) ஆம், என்றும் -
எனவும், தி விரை - பாப கர்மங்கள், சிதைத்தால் (ஆம்) - நாச முற்
றால் (மோக சித்தி) யாம், என்றும் - எனவும், ஒத்த - சமமான,
கல் - கல்ல, யோகால் (ஆம்) - யோகாப்பியாசத்தினால் (மோக
சித்தி) யாம், என்றும் - எனவும், உரிய - (அடைதற்கு) உரித்
தாய், ஞானத்தால் (ஆம்) - (குரு கிருபை யின்றிய காஸ்திர)
ஞானத்தினால் (மோக சித்தி யாம்), என்றும் - எனவும், வெவ்
வேறு - வேறு வேறு பிரகாரமாக, மொழிவர்கள் - உறுவார்கள்,
இத் திறம் அனைத்தால் - இங்ஙனாகிய எல்லா உபாயங்களினு
ளும், ஆகாது - (மோக சித்தி) ஆகாது, [குரு கிருபையினால்
ஆம் எனக் கூறுகின்ற.] இறை - (ஞான) ஆசாரியரது, திரு
அருளால் - மஹிமை பொருந்திய கிருபை ஒன்றினால் மாத்திரம்,
ஆம் - ஆம் சாக்ஷாத்கார உபாயமாக (மோக சித்தி) ஆகும்.
(ஏ-ற)

(இ—யு) 'சித்த மற்று லாம்' என்பதி லுள்ள, 'ஆம்' என்னும்
ஆக்கச் சொல், பின் னுள்ளவற்றோடும் சென்று இயைபுத்
பொருள் தருதவின் முத ளிலைத் தீபகம். உம்மைகள் நான்கும்
என்னுப் பொருளன. "வெவ் வேறே", "அருளா லாமே"
என்புழி, ஏனாம் இரண்டும் அசை நிலைகள். 'சிவன்' என்னும்
எழுவாய், 'மொழிவர்கள்' என்னும் பயனிலை கொண்டது. 'ஏது'
செயப்படு பொருள், 'ஆகாது, ஆம்' என்னும் பய னிலைகட்டு,
மோக சித்தி எழுவாய்.

மெய்ம் மொழி.

4. எஞ்ஞாந மத்தி ரங்கள் யோகங்க ளுபாய மெல்லா,
மெய்ஞ்ஞாந விட்டைக் காணும் வேதங்கு செய்ய மாட்டா,

தெஞ்ஞாநக் கடைக்கண் வைத்த தேசிகன் சித்த மத்தி,
லஞ்ஞாநம் பறிந்த போதே யழுதவீ டதுவுந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) எ ஞாநம் மந்திரங்கள் - எவ் வாறாய் (அநாதம்) ஞாநங்களும் மந்திரங்களும், யோகங்கள் - யோகங்களும் (ஆகிய) எல்லா உபாயம் - சர்வ சாதனங்களும், மெய் - உண்மையான, ஞாந - (ஆத்ம) ஞாநத்தினால் (அடையத் தக்க), வீட்டை - மோகத்தினை, காணும் - அடையும்படியான, வேதநம் - அறிவை, செய்யமாட்டா - உண்டாக்க மாட்டா, [ஞானாசாரியாரது கிருபையே மோகசாதம் எனக் கூறுகின்றார்.] தேசிகன் - ஆசாரியர், தெண் (மை) - தெளிந்த, ஞாந - ஞாநத்தோடு கூடிய, கடை கண் - கிருபா வீக்ஷணத்ததை, வைத்த - சாத்திய, சித்த மத்தில் - (கம) சித்தத்தில் (உள்ள), அஞ்ஞாநம் - அஞ்ஞாநமானது, பறிந்த - நீங்கிய, போதே - காலத்திலேயே, அழுதம் - நித்தமாய் புள்ள, வீட்டையும் - மோகமும், தோன்றும் - உண்டாம். (எ-று)

(இ-பு.) முதல் வரியில் எண்ணுமைகள் தொக்கன. எ + ஞாநம் = எஞ் ஞாநம். தெண்மை + ஞாநம் = தெஞ் ஞாநம், இது “சுறுபோதல் இடையகா மிய்யாதல் ... .. பண்பிற் கியல்பே” என்ற நன் னால் சூத்திர விதிப்படி, மை கெட்டு, ண், ஞ் ஆகத் திரிந்து, ‘ஞாநம்’ என்பதனோடு சேர்ந்து, தெஞ் ஞாநம் என்றாயிற்று. சித்தமத்தில் - என்புழி, ‘சித்தம் அதில்’ என்பது, அத்தில் என விரித்தல் விகாரம் பெற்றது. நண்டு, அது பகுதிப் பொருள் விருதி. போதே - ஏ பிரி நிலை. வீட்டையும் - அது - பகுதிப் பொருள் விருதி. உம் - இறந்தது தழீஇயது. உபாயம் எல்லாம் - நண்டு உபாயம் - பால்பகா அலிநினைப் பெயர். எல்லாம் - என்னும் எழுவாய். ‘செயமாட்டா’ என்னும் பய னிலை கொண்டது. வேதநம் - செயப்படு பொருள். ‘வீடு’ என்னும் எழுவாய், ‘தோன்றும்’ என்னும் பய னிலை கொண்

மெய்ம் மொழி.

5. ஆர்த்தது பிறவி யென்று மஞ்ஞாக பாச மத்தைக், கூர்த்தமெய்த்ஞ்ஞா வாளைக் கொண்டோசே திக்க வேண்டு, மெத்திமெய்த்ஞ்ஞா வாளை யெயவ னகுட்கண் னாலே, பார்த்தபின் னில்லாப் பெத்தம் பரிதிமுன் னிருள்போ லன்றே.

(இ-ள்) அஞ்ஞாக பாசம் - அஞ்ஞாக ரூப பந்தம், என்றும்-
எப் பொழுதும், பிறவி - ஜாக (மாண்) வகளில், ஆர்த்தது - (ஜீவனை)
பொருத்தி புள்ளது, அததை - அந்த அஞ்ஞாக ரூப பாசத்தினை,
கூர்த்த - கூர்மையான, மெய்ஞ்ஞாக வாளைக் கொண்ட - கத்துவ
ஞ்ஞாக வானினால், சேதிக்க வேண்டும் - அதுக்க வேண்டும், மெய்
ஞ்ஞாகவானியே - (அதன் பொருட்டு) யதார்த்த ஆத்ம ஞானி
யினியே, எத்தி - (மக மொழி மெய்களால்) கழுத்தியதால்,
அயன் - (மெய்வு வற்ற) அந்த ஞானி, அருள் கண்ணால் - கிருபா
வீஷணத்தால், பார்த்த - கவசித்த, பின் - பின்னர், பரிதி -
சூரியனது, முன் - எதிரில், இருள் - அந்தகாரம் (இராதது),
போல் - போல, பெத்தம் - பந்தமானது, நிலலா - இருக்கமாட்டாது.
எ-று)

(இ-ய) 'அது' என்னும் சுட்டுப் பெயர், இ உருபு ஏற்கும்
போது, 'அத்தை' என விவரப்பட்டு நின்றது. ஞானவானியே -
எ - பிரி நிலை. 'எத்த' என்னும் செய வென் னெச்சம், காரணப்
பொருளில், 'எத்தி' எனத் திரித்து நின்றது. கண்ணாலே -
எ - அடை நிலை. 'கிவ்வது' என்னும் அநிநினை ஒன்றன்பால்
தெரி நிலை வினை முற்று, தன் வீறு குறைத்து, 'நிலலா' என
நின்றது. பரிதி முன் னிருள் போல் - உலமை அவக்காரம்.
அன்ற - எ - அடை நிலைகள். பாசம் - எழுவாய், ஆர்த்தது - பய
நிலை. 'சேவன்' என்னும் செய்யப்படு பொருள், அவாய் நிலையால்

வருவிக்கப்பட்டது. சீடன் - தோன்ற எழுவாய், சேதிக்க வேண்
டும் - பய னிலை. அது - செயப்படு பொருள். பெத்தம் - எழுவாய்.
கில்லாது - பய னிலை.

மெய்ம் மொழி.

6. விடத்தினுள் மூர்ச்சித் தானை விடம்வல்லார் பார்க்
கத் தீரு, மடர்த்தல்லா ரெல்லாம் பார்த்து மதுதீரா வாறு
போல, விடத்தினை யுடைய ஞாந விறைவொற் பார்க்கி
னல்லாந், சுடத்துவ மாயை யாற்செய் சுடக்குடைப் பிற்ப்
புதே.

(இ-ள்) விடத்தினுள் - தீய பாம்பு தீண்டிய விஷத்தி
னுள், மூர்ச்சித்தானை - மூர்ச்சை புற்றிருக்கின்றவனை, விடம் -
விஷத்தினை (கிவிர்த்திக்கும்படியான), வல்லார் - சாமர்த்தியம்
உடைய கெருடத் தியாகிகள், பார்க்க - ஈகழிக்க, தீரும் - (அவ்வி
டம்) கிவிர்த்தியாகும், அல்லார் - (விஷத்தினை கிவிர்த்திக்கும்படி
யான சாமர்த்தியம் உடையர்) அல்லாதவர், எல்லாம் - யாவரும்,
அடர்த்து - கெருங்கி, பார்த்தும் - ஈகூணம் செய்தும், அது -
அந்த விஷம், தீரா - கிவிர்த்தியாகாத, ஆறு - முறைமை, போல-
போல், இடத்தினை உடைய - விசாலம் பொருந்திய (அகண்ட),
ஞாந - ஞாநத்தினை யுடைய, இறைவன் - ஆசாரியன், பார்க்கின்-
ஈகூணம் செய்யின், அல்லால் - அன்றி (ஏனையோர் பார்வையால்),
சுடத்துவ - சுடத் தன்மையினை யுடைய, மாயையால் - மாயையி
னுல், செய் - செய்யப்பட்ட, சுடக்கு உடை-துக்கத்தினை யுடைய,
பிறப்பு - ஐககம், அருது - நீங்காது. (எ-று)

(இ-பு) பார்த்தும் - உம் - இழிவு சிறப்பு. இறைவனுல்,
ஆல் - அசை நிலை. செய் சுடக்கு - விளைத் தொகை. அருதே -
ஏ ஈந் தகை. 'தீரும்' என்னும் பய னிலைக்குத் தோன்ற எழுவா
யாக, 'விடம்' என்பதைக் கொள்க. 'பிறப்பு' என்னும் எழுவாய்,

‘அருது’ என்னும் பயனிலை கொண்டது. இதில் உட்கை அணி உதது.

சோதபாகத்த சித்தி (பிரதீப கிதை. 7—11)

7 சுருதியு மிருதியுஞ் சோன்ன வாறுகின்,
நீருமையு மகித்தமென் றேதும் விட்டுநேர்,
குருவினை வழிபடிற் கோதி லாவல,
எருளிடு மழிவற கின்ற வப்பொருள்.

(இ-ள்) சுருதியும் - வேதமும், மிருதியும் - ம. மிருதியும், சோன்ன - உ. நீய். ஆறு - முறையாக, சின்று - (அநேக இசைமத் தில் கங்கு சித்தித்த சிவோத மமார்த்த கம் கத்தாலும்ச் சிடன்) இருந்த, இருமையும் - (இவ் லோக பா லோகங்கள்) இரண் மும், அகித்தம் - அகித்தியம், என்ற - என உணர்ந்து, ஏதும் - (ஐந்த பதார்த்தங்களில்) ஏதிலையும், விட்டு - (பத்ருது) விடுத்த (ஹாஸ்யத்தினை மனடந்த), கம் - (சிவ ஞானத்தினால் சம்சாரம் நாகமாம்; கம்மத்தான் நாக மாகாது என உணர்ந்து, சிவ ஞான சித்தியின் பொருட்டுச் சுலோத்திரிய பிரதீப நிஷ்டனாய்) கல்ல, குருவினை - ஆசாரியரை, வழிபடும் - (நிர்வந்தோடு) வழிபட்டு வரின், வேத இவா - குற்றம் அற்ற, அவன் - அந்த ஞானாசாரியன், அழிவு அற - நாகம் இன்றி, கின்ற - இருக்கப்பட்ட, அப் பொருள் - அப் பாவித்தையை, அருளிமெ - (அந்த அபா வித்தியா விஷய சம்சார பலத்தினின்றும் விடுக்கனாய் சிட்டுக்கு) அதுக்கிரமம் செய்வான். (ஏ-த)

(இ-ய) சுருதியும் - மிருதியும், உம் - இரண்டும் என்னுப் பொருளான. இருமையும் - ஏதும், உம் - இரண்டும் முற் றம்மை. ன். ‘அவன்’ என்னும் எழுலாய், ‘அருளிமெ’ என்னும் பயனிலை கொண்டது. அப் பொருள் - செயப்படு பொருள்.

இத முடிந்திற் 7-வது அத்தியாயத்தில் (20-21-22) மூன்ற ஸுலோகங்களின் பொரு ளாம்

சோதபாநந்த சித்தி (பிரஹ்ம சிதை.7—39)

8. எண்ணிலாக் கல்வி யாவு மிலங்கிய கேள்வி யாலுந், திண்ணிதா மதியீ னாலுந் தெளியலா ராது தீர, நண்ணிய ஞானி தானே நயந்தருள் செய்யில் ஞாகக், கண்ணினுற் காண லாதங் கரத்திலா மலகம் போல.

(இ-ள்) எண் இலா - (இந்த ஆகமா, படிக்கப்படும்) கணக் கற்ற, கல்வியாலும் - வேத சாஸ்திரங்களினாலும், திண்ணித ஆம் - கிரந்தார்த்த தாரணஞ் செய்யும் சக்தி யுடைய, மதியினாலும் - புத்தியினாலும், இலங்கிய - (ஞாக சாதக மாக) விவங்கிய, கேள்வியாலும் - (அநேக முறை செய்யும்) சிரவணத்தினாலும், தெளிய - அடைய, வாராது - முடியாது, தீரம் - திடம், நண்ணிய - பொருந்திய, ஞானி - வித்துவான், நயந்து - விரும்பி, அருள் செய்யில் - (அதனை அறிவிப்ப வண்ணம்) கிருபை பரியில், ஞாகக் கண்ணினால் - ஞாக திருஷ்டியினால் (அந்தக் காரணத்தினால்), கரத்தில் - அஸ்தத்தில் (உள்ள), ஆமலகம் - கெல்லிக் கனி, போல - போல், காணல் ஆகும் - (அவ் வாத்தமாவைச்) சாக்ஷாத் கரித்தல் உள தாம். (சிரவண மாக நிதித்தியாசகாதிகளால் அதன் அடைவைப் பிரார்த்திக்கும் வித்துவானுக்கு, இந்த ஆத்மா அவித்யையினால் மறைபட்டிருக்கப்பட்ட தனது சரீரத்தினைப் பிரகாசிக்கின்றது). (ஏ-று)

(இ-பு) 'எண்ணிலா' என்பது, 'எண்ணிலாத' என்பதன் ஈது கெட்ட எதிர் மறைப் பெய் சொச்சம், உம் - மூன்றாம் எண்ணுப் பொருளன. ஞானி தானே - தான் - ஏ - இரண்டும் அசை நிலைகள். 'வாராது' என்னும் பய நிலைக்குத், தோன்ற எழுவாய் ஆத்மா. 'காணல்' என்னும் எழுவாய், 'ஆம்' என்னும் பய நிலை கொண்டது. இதில் உவமை அணி உளது.

இது மூலத்தில் எழுவாது அத்தியாயத்தில் 86வது சலோகத்தின் பொருளாம்.

ஞானசாரம்.

9. பதவிடங் கடியுண் டானோ பாலிப்பான் கருடன்
றன்னைப், பெருகிய பித்தன் றானோ பீழிந்துமா மருந்து
கொள்வா, னிருமையு மறியா முடர்க் கியலுமோ விறையிற்
கூடல். குருபரன் கூட்டிற் கூடுங் கூட்டானேற் கூடா
தென்றான்.

(இ-ள்.) பரு - பெரிய, விடம் - விஷத்தினை புடைய (பாம்பினால்),
கடி புண்டான் - கடிக்கப்பட்டவன், கருடன் தன்னை - கருடனை,
பாலிப்பானோ - தியானிக்கத் தக்கவனோ? (விஷம் தலைக் கேறிய
புருஷன் கருடத் தியாகம் செய்ய முடியாதவன் என்றபடி),
பெருகிய - மிகுந்த, பித்தன் - ஐபத்தியக்காரன், தான் - தானே,
பீழிந்து - (பச்சிலை சத்தினை) ஷட்த்து (அங் வதுபாகத்தில்),
மா மருந்து - பெரிய மருத்தினை (க் கலந்து), கொள்வான் ஒ -
(உட்) கொள்வானோ? (ஐபத்தியக்காரன் தானே மருந்து சாப்பிட
மாட்டான் என்றபடி), இருமையும் - (அது போல இக் லோக
பர லோக சாதக இருத்தியங்கள்) இரண்டினையும், அறியா -
உணராத, முடர்க்கு - அறிவிவிட்க்கு, இறையில் - பரமாத்மா
வில், கூடல் - ஐக்கிய முறல், இயலுமோ - கூடுமா? (இக் லோக
பர லோக சாதக ஞான யினை அறிவிவிட்க்கு அங் ஐக்கிய நிலையை
அடைவார் என்றபடி), குருபரன் - (ஞான) ஆசாரியனாகிய இறை,
கூட்டில் - சேர்ப்பிக்கில், கூடும் - (அடைதல்) பொருத்தும், கூட்டா
னேல் - (அந்த ஆசாரியர் அங் ஐக்கிய நிலையினை) அடைவிபா
திருப்பாராகில், கூடாது - (அதனை அடைதல்) முடியாது, என்றான் -
என (ச் சிவனக்குச் சிவன்) கூறினான். (எ-று)

(இ-4). ஓசாரம் முன்னும் எதிர் மறைந் பொருணன். முன்
ஓசாரம் இரண்டும், பாலிப்பான், கொள்வான் என்பவற்றோடு

பிரித்துக் கட்டப்பட்டன. கருடன்றன்னை - தன் - சாரியை. இருமையும் உம்- முற் தும்மை. கடி யுண்டான் - வினையா லினையும் பெயர். கடி யுண்டான் - எழுவாய், பாவிப்பான் - பய னிலை, கருடன் - செயப்படு பொருள். பித்தன் - எழுவாய், கொள்வானோ பய னிலை, மருத்து - செயப்படு பொருள். கடல் - எழுவாய் இயலாது - பய னிலை. கடல் - எழுவாய், கடும் - பய னிலை. கடல் - எழுவாய், கடாது - பய னிலை. சிவன் தோன்ற எழுவாய், என்றான் - பய னிலை. ஞானாசாரியரின் கிருபை யின்றி யடைய முடியாமை - செயப்படு பொருள். இதில் உவமை அணி உளது.

ஞானசாரம்.

10. கட்டை கள்வன் றானே கட்டினை விட்டுக் கொள்வான், விட்டவ்வே தனையைத் தீர்த்து விதிப்பவர் வேறே வேண்டு, மட்டமா சித்தி யோகா லறிவினா லறிய லாமோ, துடற்பு பாசக் தீர்க்கத் தற்பரங் குருவே வேண்டும்.

(இ-ள்.) கட்டு உண்ட - (பிறரால் கவித முதலிய கொண்டு) கட்டப்பட்ட, கள்வன் - திருடன், தான் - தானே, கட்டினை - அக் கட்டை, விட்டுக் கொள்வானோ - அவியுத்துக் கொள்ளத் தக்கவனா?, விட்டு - (அக் கட்டினை அவியுத்து) விட்டு, அவ் வேதனையை. அக் (கட்டால் உளவாம்) துன்பத்தினை, தீர்த்து - நிவிர்த்தித்து, விதிப்பவர் - (திருட்டுக்குத் தருந்த தண்டனையை நிவிர்த்தித்துச் சகியாய் இருப்பாயாக என்று) நியமிப்பவர், வேறு - (அத் திருட்டுக்கு) அக்கிய மாக, வேண்டும் - (ஒருவர்) வேண்டும் (அது போல), அட்ட மா சித்தி - அஷ்ட மஹா சித்திகளினாலும், யோகால் - (ஹ்ரு யோகம், மந்திர யோகம், ஸய யோகம், ராஜ யோகம் முதலிய) யோகங்களினாலும், அறிவினா - (அநாதம்) ஞானத்தினாலும், அறிபல் - (பாச நிவிர்த்தியின் உபாயத்தை) உணர்தல், ஆமோ -

கூடுமா? (சித்தி, மோக, அகாதம் ஓரக மாத்திரத்தினால் பாசம்
 சிவிர்த்திமாகாது என்றபடி), பாசம் - சம்சார பத்தத்தின, கட்டு
 அற - தடை பின்றி, தீர்க்க - (தத்துவ ஓரக வாயினால்) சிவிர்த்திர்க்க,
 எத் பாசம் - அத்த மேவான, குருவே - ஆசாரியரோ, வேண்டும் -
 வேண்டும். (ஏ-ற)

(இ-யு.) 'கன்வன தானோ' என்பதி லுள்ள ஓகாரம், 'கொள்
 வானோ' எனக், 'கன்வன்' என்பதனோடு பிரித்துக் கூட்டிப்
 பட்டது. ஓ காரம் இரண்டும் எதிர் மறை. வேறே - ஏ - அகை
 நிலை. குருவே - ஏ - பிரி நிலை. விதிப்பவர் - வினையா ல்லையும்
 பெயர். சித்தி மோகா வறிவினால் - என்புழி எண் ணும்மைகள்
 தொக்கன. கன்வன் - எழுவாய், விட்டுக் கொள்வான் - பய னிலை,
 கட்டு - செயப்படு பொருள். விதிப்பவர் - எழுவாய், வேண்டும் -
 பய னிலை. அறியல் - எழுவாய், ஆமோ - பய னிலை. குரு -
 எழுவாய், வேண்டும் - பய னிலை.

திரு மந்திரம் 9—2840

11. உருவன்றி யேகின்ற குவம்பு ணர்க்குங்.

கருவன்றி யேகின்ற தான்கரு வாகு,

மருவன்றி யேகின்ற மாயப்பி ரானைக்,

குருவன்றி யாவர்க்குங் கூடலோண் ணுதே.

(இ-ன்.) உரு அன்றியே - அருவனாய், சின்ற - இருந்த,
 உருவம் - உருவத்தின, புணர்க்கும் - (சகன்) தரிப்பன், கரு அன்றி
 யே - (தனக்கு) ஒரு காரணம் உடைய எல்லனாய், சின்ற - இருந்த,
 தான் கரு ஆகும் - தான் (பாவந்நித்கும்) காரணமானவன், மரு
 அன்றியே - (அவனும் இருத்தும்) சிந்ததோஷனாய், சின்ற - இருக்
 கின்ற, மாய - மாயைக்கு அதிஷ்டாக மாகிய, பிரானை - பாமசிவத்
 தின, குரு அன்றி - குரு வருளா லன்றி (வேறு விகத்தால்),
 யாவர்க்கும் - எங் வணகப்பட்டவர்களுக்கும், கூடல் - அடைதல்,
 ஒண்ணுத - முடியுத. (ஏ-ற.)

(இ-பு.) உரு, கரு, மறு, குரு - நான்கும் விடாத ஆரு பெயராய், உருவினன், கருவினன், மறுவினன், குரு வருன், என்னும் அர்த்தம் தந்தன. 'மறு' என்பது, எதுகை நோக்கி மரு - என கின்றது. ஏகாரம் மூன்றும் தேற்றம். 'கின்ற' என்னும் பெயரெச்சம், பிரான் - என்னும் பெயர் கொண்டது. ஒண்ணுதே - ஏ. ஈற் றகை. 'புணர்க்கும்' என்னும் பிற வினை, ஈண்டுத் தன் வினைப் பொருள் கத்து கின்றது. மாயா+பிரான் = மாயப் பிரான் என நிலை மொழி வீது, விகாரப்பட்டுப் புணர்க்கது. 'மாயப் பிரான்' - என்பது, மாயைக்கு அதிஷ்டாக மாகிய பிரான் என, நான்கு னுருபும், பயனும் உடன் தொக்க தொகை. யாவர்க்கும் உம் - முற் றம்மை. 'கசன்' என்னும் தோன்றா எழுவாய், 'புணர்க்கும்', 'ஆரும்' என்னும் பய வினைகள் கொண்டது. 'கடல்' என்னும் எழுவாய், 'ஒண்ணுது' என்னும் பய வினை கொண்டது.

மோக்க சாதந்தினைக் கூறல்.

போத ரத்நாகரம்.

12. தேசிகன் பதநற் சேவையின் வலியுந் திகழ்பதத் தளவிலா வன்பு, மாசினன் முத்தி யதில்விகுப் பதுவு மமலவா ரணத்தினில் விருப்பு, நாசமா மிந்த வுடலினிற் வேறுப்பு நசையற விடயத்தி லுவர்ப்பு, மீசனெப் பொருளு மென்னுந் துணிவு மிவையெழின் முத்திசா தகமே.

(இ-ள்.) தேசிகன் - ஆசாரியாத, பதம் - திரு அடி (கருசெய்யும்), கல் - கல்ல, சேவையின் - சிகருஷையினது, வலியும் - சாமர்த்தியமும், திகழ் - விளங்குகின்ற, பதத்து - (ஆசாரியாத) திரு அடியில், அளவு இலா - எல்லா யின்றிய, அன்பும் - பக்தியும், ஆச இவ் - குற்றம் அற்ற, கல் - உயர்ந்த, முத்தியதில் - மோகூத்தில், விருப்பதவும் - விருப்பமும், அமல் - கிளமலமான, ஆணை

தனில் - வேதத்தில், விருப்பம் - விருப்பமும், காசம் ஆம் - கசிக
கும்படியான, இந்த உடலினில் - இக்கச் சரீரத்தில், வெறுப்பும் -
வெறுப்பும், விடயத்தில் - விஷயங்களிடத்தில், நசை அற -
விருப்பம் நீங்கும்படியாக, உவர்ப்பும் - அருவருப்பும், எப் பொரு
ளும் - எவ் வகைப்பட்ட வஸ்துக்களும், நசன் - நசுவா ஸ்வரூபமாக,
என்னும் - எங்கின்ற, கல் - கல்வ, துணியும் - நிச்சயமும், இவை -
(ஆசிய எழு வித மாய) இவைகள், எழில் - செறப்பினை புடைய
முத்தி - மோகத்திற்கு, சாதகமே - சாதகமாக. (எ-று)

(இ-பு) சேவையின் கவி - ஆறும் வேந்துமைத் தொகை.
இன் - சாரியை. உம் - எட்டில், எப் பொருளும், என்பதி லுள்ள
உம் - முத் தும்மை. ஏனைய எழும் எண்ணும் பொருளான. பதத்த -
அத்த - சாரியை. முத்தியதில் - விருப்பதவும் - அது - இரண்டும்
பகுதிப் பொருள் விருதிகள். ஆணத்தினில் - அத்த - இன் -
இரண்டும் சாரியைகள். உடலினில் - இன் சாரியை. சாதகமே
எ - நற் றசை. 'இவை' என்னும் எழுவாய், 'சாதகம்' என்னும்
பெயர்ப் பய னிலை கொண்டது.

பொதாமிர்தம்.

13. திகழுந் தூவன் திருவுளம் பார்த்துச் செய்யுமே
வீற்சிறப் பதுவு, மகிழுந் தூவன் மருவுந் பதியே
மன்னிவீங் காதவா தனையும், புகழுந் றமரும் போன்
முதற் பொருளும் பொருத்துகோ யெனமதித் திடவங்,
தகவுடைச் சமைவுஞ் சாந்தியு முத்தி சாதக மென்பர்தக்
கேசரே.

(இ-ள்.) திகழும் - ('சகா ரூபமாக') வீளங்காசின்ற, கல் -
மேன்மை புடைய, தூவன் - ஆசாரியாத, திரு உளம் - சீரிய கருத்
தனை, பார்த்த - உணர்ந்த, செய்யும் - இயற்றுகின்ற, எவன் -

ஏவ லாதி பணிவிடையின், சிறப்பதும் - பெருமையும், மகிழும் - சந்தோஷிக்கும், நல் - நல்ல, குரவன் - ஆசாரியர், மருவும் - பொருத்தி யிருக்கின்ற, நல் - சிறந்த, பதி - ஊரை, மன்னி - (அடைந்து) நிலைத் திருந்து, நீங்காத - (விட்டுப்) போகாத, வாத னையும் - சமஸ்காரமும், புகழும் - (பிறர்) துதிக்காவின்ற, நல் - மிகுதி யான, தமரும் - சுற்றமும், பொன் முதல் - ஸ்வர்ணாதி, பொருளும் - வஸ்துக்களும், பொருந்து - சம்பந்தியாவின்ற, நோய் - துன்ப (ஏதுவா)ம், என - என்று, மதித்திடலும் - கருதுதலும், தகவு உடை - தருதியான, சமைவும் - பொதுமையும், சாந்தியும் - (சித்த) அமைதியும் (ஆகிய இவ் வைத்தினைபும்), தக்கோர் - பெரியோர், முத்தி - மோகத்திற்கு (ஞான வாயிலாக), சாதகம் - சாதகமாம், என்பர் - என்று கூறுவர். (ஏ-று)

(இ-பு.) உம் - ஏழும் எண்ணுப் பொருளான. சிறப்பதும் - அது பருதிப் பொருள் விருதிடதியே - ஏ - அசை நிலை. நோய்க்கு ஏதுவானவற்றை, நோய் என உபசரித்துக் கூறினர். தக்கோரோ ஏ - சுற்றைச். தக்கோர் - ஏழுவாய், என்பர் - பயனிலை. மேற் கூறிய சிறப்பதும், முதலிய ஐத்தும் செயப்படு பொருள்.

போதாமிர்தம்.

14. முடிகவித் துலகா டிருலிகழ்க் திறைவன் மோய் கழல் குநேர் றிருவும், படிதனக் கேவல் செய்பத் மிகுங்கு பரமணுக் கேவல்செய் பதமு, மடையுநர் கவைக் ளனைத்தையு மிகுந்திங் கமலனற் சேடமா குதவ, மிடையறத் திகழு முத்திசா தநமென் றிசைத்திடு மெலை யிலா ரணமே.

(இ-ள்.) முடி - (நவரத்த கசிதமான) கிரீடத்தினை, கவித்த - நாரணை செய்து (தரித்துக்) கொண்டு, உலகு , (ஐம் பத் தாறு

கோடி பூ மண்டவத்தினையும், ஆன் - ஆகி செட்டம்படியான, திரு - ஐசுவரியங்கள் அனைத்தையும், இகழ்த்த - (சகலாம் என) கீர்த்தித்த (விட்டு). இறைவன் - பாமேசுவானது, மொய் - (வளப்பு) கெருங்கிய, கழல் - (வீர கண்டை அணிந்த திரு) அடி (த தாமரை) யின, குடும் - (சொசில்) தரித்துக்கொள்ளும்படியான, கல் - மேம் பட்ட, திருவும் - ஐசுவரியப் பிராப்தியும், படிதனக்கு - பூலோகத் தில் உள்ள பரிதாபத்து, வலம் - அடிமைத் தொழில், செய் - செய்கின்ற, பதம் - பதவியின, இகழ்த்த - (குச்சம் என) கீர்த்தித்த (விட்டு), பாமனுக்கு - பாமேசுவானுக்கு, வலம் - வலவாதி பணி விடைகளை, செய் - செய்கின்ற, பதமும் - பதவியும், அடையும் - (கருமாதீதமாக வந்து) பொருந்துகின்ற, கல் - மிகுந்த, எவைகள் - வட்டாச முடைய பதார்த்தங்கள், அனைத்தையும் - யாவற்றையும், இகழ்த்த - (தோஷ முடைய வென உணர்ந்து) கீர்த்தித்த (விட்டு), இங்கு - இவ் விடத்து, அமலன் - கின்மலனான ஆசாரியாத, கல் - பெருமை மிக்க, சேடம் - உச்சிஷ்டத்தின, ஆருதலம் - அருந்து தலம் (ஆகிய இம் மூன்றினையும்), இடை அற - சதா காலமும், திகழும் - விளங்குகின்ற, முத்தி - மோகத்திற்கு, சாதகம் - சாதகமாம், என்று - என, என் இவ் - (பெருமையில்) அள வற்ற, ஆணம் - வேதம், இசைத்திடும் - கூறாதிற்கும். (எ-று)

(இ-பு.) உம் கால்கில், அனைத்தையும் - என்புழி உள்ள உம் - முத் தம்மை. என்ய மூன் தம்மைகளும் என்னுப் பொரு ளன். படி தனக்கு - தன் - அ - சாரியைகள். படி - கண்டு இட வாரு பெயராய், இடத்தி லுள்ளோரை உணர்த்திற்ற. எல்லா என்பது, என் - என இவ்-க் குறைத்து கின்றது. ஆணமே - ஏ - சந் தகச. 'திகழும்' கின்னும் பெய சொச்சம், 'சாதகம்' என்னும் பெயர் கொண்டது. ஆணம் - எழுவாய், இசைத்திடும் - பய விலை. திருவும் - என்பது முதலிய மூன்றாம் செயப்படு பொருள் ஆம் மூன்றன்மையும் இரண்- னுருபு தொக்கு கின்றது.

மூல சித்தி.

15. துரிசினற் பாரம் பரியமா முறையிற் நுகளற
வழுவிலாத் துணிவும், பரிவறக் குரவன் பாதமே நோக்கிப்
பழுதறப் புகழுபண் பதுவு, மரியநற் குரவ னருளறம்
பொருளோ டின்பம்வீ டென்னுமாண் மையதுந், தெரிவுறத்
திகழு முத்திசா தநமாய்ச் செப்புவர் தேய்வொ நிகளே.

(இ-ள்.) துரிசு இவ் - குற்றம் அற்ற, நல் - நல்ல, பாரம்
பரியம் ஆம் - (குரு) பரம்பரையில் வந்ததாயி, முறையில் - (முத்தி
சாதகம்) கிரமத்தில், துகள் அற - (சத்தேக விபரீதாதி) குற்றம் அற
(உண்டாம்), வழுவிலாத் துணிவு, பரிவற - (பரிவற) வில்லாத (திடமான), துணி
வும் - நம்பிக்கையும், பரிவு உற - அன்பு பொருத்த, குரவன் -
ஆசாரியரது, பாதமே - திரு அடிக்கோமே, நோக்கி - ஸ்மிரித்து,
பழுத அற - (புது செய்தி மாத்) குற்றம் நீங்கும்படியாக, புகழு -
துதிக்கின்ற, பண்பதுவு - தன்மையும், அரிய - (கிடைத்தற்கு)
அருமையான; நல் - உத்தம மான, குரவன் - ஆசாரியரது, அருள் -
காருண்யமே, அறம் - தர்மம், பொருள் - அர்த்தம், இன்பம் -
காமம், வீடு - மோகம் (ஆதிய நான்கு மாம்), என்னும் - எனக் கரு
தும், ஆண்டையதும் - திறனும் (ஆதிய மூன்றினையும்), திகழும் -
விளங்குகின்ற, முத்தி - மோகத்திற்கு, சாதகம் ஆய் - (ஞான வாயி
லாய்ச்) சாதக மாக, தெரிவு உற - (அதிகாரிகள் யாவரும்) அறித்து
கொள்ளும்படி, தெய்வ - தேவத் தன்மையினை உடைய, ஞானிகள் -
பெரியோர்கள், செப்புவர் - கூறுவார்கள். (ஏ-ற)

(இ-4.) துக ளற 'அற' என்னும் விரி யெச்சம் அவாய்
சிலையால், 'பெற்ற உண்டாம்' என்னும் பெய ரெச்சம் கொண்
டது. அப் பெய ரெச்சம், 'துணிவு' என்னும் பெயர் கொண்டது.
வழு, 'வழுவுதல்' என்பதன், தல் - விருதியும், உகாச் 'சாரியையும்,
குறைந்த முத னிலைத் தொழிற் பெயர். உம் - மூன்றாம் எண்
ணுப் பொருளன. அ க் த உம்மைகளுக்கு முன்னே இரண்ட

ஹுபு தொக்கு கின்றது. பாதமே - ஏ - பிரி நிலை. பண் தவும் - அத - பருதிப் பொருள் விருதி. பொருளோடு - ஒடு - எண்ணுப் பொருளது. அந்த ஒடு இடை நிலைத் தீபக மாட், 'அருள்' முதலிய எனைப் பெயர்களோடும் சென் றியையும். ஆண்டையதும் - அத - பருதிப் பொருள் விருதி. குாசிகளே - ஏ. நற் தகை. குாசிகள் - எழுவாய், செப்புவர் - பய னிலை. துணிவும் - என்பது முதலிய புன்றம் செயப்படு பொருள்.

சொகுபாகத்த சித்தி (பிரஹ்ம கீதை 12—16)

16. கேச கேஞ்சிஹ் றனக்கது கினைவல வாயினு கேறியென்றே, தேசி கன்றிரு வள்ளமே செய்துவான் சேகித்திங் குலத்துக்கு, மாச தாகினு மாச்சிர மத்திலே வழுவீனு முலகெல்லா, மேசி வீடினு மறம்புகழ் தகம்பிற விழப்பினு மிடரேனும்.

(இன்.) தனக்கு - (என் மாணுக்கனுனவன்) தனக்கு, அத - ஆசாரியர் கூறியது, கினைவு அவ ஆயினும் - தன் கருத்திற்கு ஏற்ற தன் றுயினும், செகித்திமே - (தான்) பிறத்திருக்கும், குலத்துக்கு - ஜாதிக்கு, மாசது ஆகினும் - (அதனால்) குற்றம் உண்டாயினும், ஆச்சிரமத்திலே - (தனது) ஆசிரமத்தில், வழுவீனும் - கழுவ கேரி னும், உலகு எல்லாம் - லோகத்தார் எல்லாரும், ஏசி வீடினும் - சித்தித்துத் தன்னை கீக்கி) விடினும், அறம் - தர்மமும், புகழ் - சீர்த்தியும், தகம் - தகமும் (ஆகிய இவற்றோடு), பிற - (இன்னும்) வினையவற்றையும், இழப்பினும் - இழ்த்த விடினும், இடரேனும் - (பிற) துன்பங்கள் (சுமைகள்) வரின்னும் (அவற்றினைக் கவனியாது), செறி - (அதுவே) என் மார்க்கம், என்ற - எனக் கருதி, கேச - (குருவின் இழைத்தினைச் செய்பவன் மேலான மோகத்தினை அடைகின்றான் என உணர்ந்து) விருப்பத்தோடு கூடிய, கெஞ்சினும் - மகத்தினும், தேசிகன் - ஆசாரியாது, திரு உள்ளமே - திருக் கருத்தின்படியே, செய்குவான் - செய்து முடிப்பான். (ஏ-ற)

(இ-பு.) நினைவு - என்பதன் ஈற்றில், நான்க னுருபு தொக்கது. அல - ஒருமையிற் பன்மை மயக்கம். உம் - ஏழும் இழிவு சிறப்ப. ண்றே - ஏ - தேற்றம். உள்ளமே - ஏ - பிரி நிலை. செய்குவான் - ரு - சாரியை. செரித்திடும் - இறப்பில் ஏதிர்வு வந்தமை கால வழுவமைதி. இடு - பகுதிப் பொருள் விருதி. மாசுத - அத - பகுதிப் பொருள் விருதி. ஆச்சிரமத்திலே - அத்து சாரியை - ஏ - அசை நிலை. அறம், புகழ், தகம், பிற - என்புழி எண் ணும்மைகள் தொக்கன. மாணக்கன் - தோன்றா எழுவாய், செய்குவான் - பய நிலை. உள்ளம் - செயப்படு பொருள், 'விடினும்' விடினும் என, நீண்டது.

இது மூலத்தில், 12வது அத்தியாயத்தில், 30-31-32-33 வது நான்கு சுவாக அர்த்தமும், இச் செய்யுளில் அடக்கிப் பீருக்கிறது.

போத ரத்நாகரம்

17. என்ற னக்கிது வாய்த்தவா றறிகிலே னேம்பிரான் கழற்கேவ, றன்ற னக்குநா னரிது தருவதோ தமியனேற் கென்றென்று, சென்று றப்பெரு மார்வமு மச்சமுஞ்
 . . . . . கேவலி னியல்பென

சென்று - போம், பெரும் - மருத்த, அச்சமும் ஆங்கமும் - பயமும் பக்தியும், செறி - கா - பொருத்தம்படி, அடிமைக்கண் - அடிமைத் தகத்தின், கின்ற - இருத்த, தியற்றுவது - 'அவர் எண்ணப்படி' செய்வது, எவலின் - எவ் வாதி பணிவிடையின், தியல்பு - தன்மை, என - என்று, சிகழ் - விசைக்காசின்ற, மறை - வேதம், சொலும் - கூறும். (ஏ-ற.)

(இ-பு.) என் நனக்கு - தன் - அ - இரண்டும் சாரியைகள். எம் பிரான் - எம் - ஒருமையிற் பன்மை மயக்கம். எவல் தன் நனக்கு - தன் - தன் அ - மூன்றாம் சாரியைகள். ஆர் - யார் என்னும் வினா வினைக் குறியின் திரிபு, அது தன்மை விடத்து வந்தமை புதியன புருசன். தருவசோ - சூ - எதிர் மறை. எவல் - இது ஆதிக் யாதி ஏனின் பணிகளுக்கு உபவக்கணம். ஆங்கமும், அச்சமும், உம் - இரண்டும் என்னும் பொருளான. தியற்றுவது தொழிற் பெயர். காண் - தோன்ற எழுவாய், அறிவிலேன் - பயனிலை. ஆற - செயப்படு பொருள். காண் - எழுவாய், ஆர் - பயனிலை. மறை - எழுவாய், சொலும் - பயனிலை, தியற்றுவது - செயப்படு பொருள்.

18. நிறம்பெற கீரா டாமுன்னீ ராட னின்றிட விருத்தல்தான் கிடத்த, ஹங்குமுன் ஹங்க லுண்ணுமுன் ஹண்ட லுரையென வுரையாம லுரைத்த, லறம்பழி யேவர்க்குங் கூறுத லருளா ததுசெய்த லருளிய பணியை, மறந்தன னென்றல் தருவலாற் றெய்வ மதித்தல்செய் பவன்மக னல்லன்.

(இ-ள்.) நிறம் - அங்மை யாதி குணம், பெற - பொருத்த, கீர் - (கதி யாதி) ஜலத்தின், ஆடா முன் - (குரு) ம்காகம் செய்வ கற்கு முன்னர், கீர் - (காண் அக் கதி யாதி) ஜலத்தின்), ஆடல் - ஸ்காகம் செய்தலும், கின்றிட - (ஆசாரியர்) நிற்க, தான் - தான், இருத்தல் - உட்காங்கிருத்தலும், கிடத்தல் - படுத்திக்கொள்ளு

தலம், உறங்கு முன் - (குரு) நித்திரை செய்வதற்கு முன்னர், உறங்கல் - (தான்) நித்திரை செய்தலும், உண்ணு முன் - (குரு) போஜனம் செய்வதற்கு முன்னர், உண்டல்-தான் போஜனம் செய்தலும், உரை என - சொல் என்று, உரையாமல் - (குரு) சொல்லாதிருக்க, உரைத்தல் - (தான்) சொல்லுதலும். அறம் - (குருவின் பேரில்) வசை கவியினையும் (அறம் பாடல்), பழி - நிகழையினையும், எவர்க்கும் - (உலகத்தி லுள்ள) யார்க்கும், கூறுதல் - சொல்லுதலும், அருளாதது - (குரு) ஆக்ஞாபிக்காதவற்றை, செய்தல் - செய்தலும், அருளிய - 'குரு' ஆக்ஞாபித்த, பணியை - கைக்காயங்களை, மறந்தனன் - மறந்துவிட்டேன், என்றல் - எனக் கூறுதலும், குரு அலால் - குருவே அல்லாமல், தெய்வம் - கடவுள், மதித்தல் - வேறு உண் (டெனக்) கருதுதலும், செய்யவன் - (ஆகிய இப் பத்தினையும்) இயற்றுபவன், மகன் - (நன்) மாணுக்கன், அல்லன் - ஆகான்.

(இ-ப.) நீ ராடல் ஆதி தொழிற் பெயர்கள் பத்தின் இறுதியிலும் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. அருளாதது - வினையா லினையும் பெயர். செய்யவன் - வினையா லினையும் பெயர். செய்யவன் - எழுவாய், அல்லன் - பயனிலை.

போதாமிர்தம்

19. அருளறமங் கறைந்திதே லறமலா துரைத்த லறைபோழுதி லிடையுரைத்த லகங்கரித்தங் குரைத்தல், பொருளறிவு தானுரைத்தல் பொருளல்லா துரைத்தல் பன்கோட்டி கோணுரைத்தல் பொடிவனவங் குரைத்தல், லிருளுறமச் சேவிசோல்ல லேவலிசைத் திதே லிடமறியா திறையருளிச் செயலுரைத்தல் லினவல், தெருளுறமற் குருகீர்த்தி யல்லதுபா டிதேல் தேசிகன்றன் சங்கீதிரிற் றீரவிடு மிவையே.

(இ-ள்.) அங்கு - குரு சங்கீதத்தில் (அவர் உக்கா வின்) அருள் - (ஜீவ) காரணத்தினாலும், அறம் - தர்மத்தினால், அறநாதிதெல் - உறுதலும், அறம் அவாக - தர்மம் அல்லாதவற்றை உரைத்தல் - உறுதலும், அறை பொழுதில் - (குரு) உபதேசிக்கும் காலத்தில், இடை - மத்தியில், உரைத்தல் - உறுதலும், அகங்கரித்து - (தன்னைப் பெரியவனாகக் கருதி) கொள்வித்து, உரைத்தல் - உறுதலும், பொருள் அறிவு - அர்க்க ஞானத்தினை, உரைத்தல் - (குருவுக்கு) உறுதலும், பொருள் அல்லாத - அர்க்கம் உடையவல்லாத வாய்வியக்கினை, உரைத்தல் - (குரு சங்கீதத்தில்) உறுதலும். புண் - இழிவான, கோட்டி கொண்டு - பரிசாசம் கொண்டு, உரைத்தல் - உறுதலும், பொடிவன - நிலைநிலாத வார்த்தைகளை, உரைத்தல் - உறுதலும், இருள் உறம் - மயக்கம் பொருத்திய (வார்த்தைகளை), அச்செவி - குரு ஞானில், கொல்லல் - உறுதலும், எவல் - (குருவினைக்) கைக்காயம் செய்யும்படி, இடைசத்திதெல் - உறுதலும், இடம் - (தக்க சமய) இடங்களை, அறியாது - தெரியாது, இறை - குருவை, அருளிச் செய - அருக்கிரகம் செய்யும்படி, உரைத்தல் - உறுதலும், வினவல், (சந்தேகத்தைக்) கேட்டலும், தெருள் உரு - ஞானத்தினை புடைய, எல் - உத்தம, குரு - ஆசாரியாது, கீர்த்தி - புகழ், அல்லது - அல்லாததை, பாடிதெல் - கீர்த்தித்தலும் இடை - (ஆகிய) இப் பதின் மூன்றையும், தேசிகன் - ஆசாரியாது, சங்கீதத்தில் - சங்கீதாசத்தில், தீர - அத்தியந்தம், விடம் - (சந்தேடன்) விட்டுடாழிப்பான்.

(எ-று)

(இ-பு) 'அறம் அல்லாத + உரைத்தல்' என நிற்கவேண்டியது, இடைக்குறைந்த 'அலாத' என்னும் அஃறிணைப் பலவின் பாத் படர்க்கைக் குறிப்பு வினாயா வினையும் பெயரின் சுற்ற அகரம் குறைத்து, 'அல்லாதா துரைத்தல்' - என நின்றது. 'பொருளான துரைத்தல்' என்புழியும், மேற் குறித்த வாறே கொள்க, அறிவு தான் - தான் அகை நிலை. 'அகங்கரித் தங்கு' 'பொடிவன வங்கு' என்புழி, அங்கு - இரண்டும் அகை நிலைகள். 'இருளுற மச் செவி' என்புழி, 'இருளுறம் வார்த்தைகள் அச்செவி' - என, வார்த்தை

கள் என்னும் சொல், இடையில் சொல் லெச்சத்தால் வருவிக்கப் பட்டது. செவி சொல்லல் - ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. இசைத்திடுதல் - இடு - பகுதிப் பொருள் விருதி. 'அல்லது பாடித் தல்' என்புழி, 'அல்லது' என்பது குறிப்பு வினையா லணையும் பெயர். தேசிகன் றன் - தன் - சாரியை, இவையே - ஏ - ஈற் தகை. சற் சீடன் - தோன்றா எழுவாய். விடும் - பய னிலை, இவை - செயப் படு பொருள்.

போதாயிர்த

20. வேஞ்சோலும் கடுஞ்சோலும் விரைந்த சொல்ல தும்
வஞ்சமும் பழுதுடன் மாறு கூறலும்,
பஞ்சிடு முலகியல் பயனில் வாசகம்,
தஞ்சா யகன்றன்முன் தவிர வேண்மோல்.

(இ-ள்) வெம் - கோப மான, சொலும் - வார்த்தையும், கடும் - கடுமை யான, சொலும் - வார்த்தையும், விரைந்த - விரை வான, சொல்லதும் - வார்த்தையும், வஞ்சமும் - வஞ்சக வார்த்தையும், பழுது - குற்ற வார்த்தையும், மாறு - விரோத வார்த்தையும், கூற லும் - (ஆகிய இந்த ஆறினைச்) சொல்லுதலும், பஞ்சிடும் - துன்பத் தை புண்டபண்ணும், உலகு - இவ்வுலகத்தின், இயல் (வாசகம்) தன்மையினை (க் குறித்த வார்த்தையும்), பயன் இல் - பிரயோஜனம் இன்றிய, வாசகம் (கூறலும்) - சொல்லும் (ஆகிய இந்த இரண்டி னைச் சொல்லுதலும்), தஞ்சம் - சாணாகதி யாக உள்ள, காயகள் - ஆசாரியாது, முன் - சங்கீதியில், தவிர வேண்டும் - (அக்திபந்தம் செய்யாதிருக்கும்படி கன் மாணுக்கன்) கீக்கி கொள்ளவேண்டும். (.)

(இ-பு.) உம் - ஐத்தும் எண்ணுப் பொருளன. சொல்லதும் - அது - பகுதிப் பொருள் விருதி, வஞ்சம் - பழுது - மாறு - என்னும் பண்புப் பெயர்கள், அப் பண்பை உணர்த்தும் சொற்களை ஆகு பெயரால் உணர்த்தின. பஞ்சி - இடும் - என கீற்க வேண்டிய விடத்து, பஞ்சி - என்பதன் ஈற்று இகரம் குறைத்து, பஞ்சிடும்

என நின்றது. பஞ்சி = உருத்தம். தவ்வது, தன்டம். வாசகம் - என்பதனை, உலகியல் - என்பதனோடும் ஒட்டிப் பொருள் கொள். கூறலும் - என்பதனை, வாசகம் - என்பதனோடும் இணைக்க. நாயகம் - தன் - தன் - சாரியை. உடன் - ஆல் - அசை நிலைகள். நன் மாணுக்கன் - தோன்றா எழுவாய், தவிர வேண்டும் - பயனிலை. கூறல் - செயல்படு பொருள்.

போத சித்தி

31. ஆதகஞ் சயகம் வாகக மிதியடி யத்திரங்
குடையோடா பரண, மீதுவண் டயிலங் குனியோடு
பூச்சக் தகமுதன் மேலியங் கிதே, லோதுபல் லுஞ்சு
லொண்பதம் விளக்க லுரைத்தவெற் றிலைதின லிவைதா,
மாதிசற் குரவ னரியசக் கீதியி லடியல ராவினே தோழிலே.

(இ-ள்.) நல் - நல்ல, குரவன் - ஆசாரியாத, அரிய - அருமைமான, சகந்தியல் - சந்திக்கத்தில், அடியல் - மாணுக்கர், அற - அத்தியக்கம், விடம் - விடக்கம், கொழில் - செயல்கள், ஆதகம் - ஆசை (த்திருக்கலும்), சயகம் - இக்கை (யிற்படுத்தலும்) வாசகம் - வார்த்தை (வார்த்தலும்), மீதி அடி - பாதாணை (இதேலும்), அத்திரம் - பாணம் (தாக்குதலும்), குடை - (குடை பிடித்தலும்) ஆபாணம் - பணி (அணிதலும்), மீது - (சீர்த்தின்) மீது, வண் - வளமைமான, சயவம் - தைவம் (தேய்க்கது), குனி - குனித்தலும், மேல் - விரும்பு (ஆடம்பரமாக), பூ - புஷ்பம், சந்தகம் - சந்தகம், முதல் - முதலியன, இதேல் - அணிதலும், ஒது - சொல்லாநின்ற, பல் - பல்லை, உருஞ்சல் - உருஞ்சுதலும், ஒண்(மை) - ஒள்ளிய, பதம் - காரண, விளக்கல் - கருவுதலும், உரைத்த - (அடியவர்க்குரை) தென ஆன்றோர் கூறிய, வெற்றிலை - தாம்பூலத்தினை, தினல் ஆதி - அருந்தலு முதலிய, இலை - இலை (பதின் மூன்று) னாம்.

(இ-பு.) ஆதநம் முதலியவற்றின் உபயோகத்திற்கு ஏற்ற வெவ் வேறு தொழில்கள், இடுதல் என்பதனை, உப லக்கணமாகக் கொண்டு வருவிக்கப்பட்டன. ஒடு - இரண்டும் எண்ணிடைச் சொற்கள். 'முகல்' என்னும் அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயரீற்று அகரம் குறைந்து, 'முதல்' என நின்றது 'மேலி யங்கு' - 'இவை தாம்' - என்புழி, அங்கு - தாம் - இரண்டும் அசை நிலைகள். தொழிலே - ஏ - ஈற் றசை. ஆதி என்பதனை, தின வாதி யிவை - என அகவயித்துக் கொள்க. தொழில் - எழுவாய், இவை - பய நிலை.

மேய்ந் நெறி விளக்கம்

22. இறைவன்முன் பசிங்கித மாகவந் திதே லிட்டவே டத்தினே டனைதல், கறைபுறுஞ் சாயை யிறைவன்மேற் படுதல் கடவுளி னீட்டறன்மேற் படுதே, வறைதரு தலத்தின் மேலிருந் திதே வுளமுக முதுளமா யிருத்த, லறைதரு மமல னரியசந் நிதியி லடியவ றறவிநே தொழிலே.

(இ-ள்.) அறை தரும் - (நகர சொருபமாக வேதம்) கோஷக் கின்ற, அடவன் - நின்மல (ஆசாரிய)ரது, அரிய - (கிடைத்தற்கு) அருமையான, சந்நிதியில் - சந்நிதாகத்தில், அடியவர் - மாணாக்கர், அற - அத்திபந்தம், விடும் - விடத் தக்க, தொழில் - செயல்கள், இறைவன் - ஆசாரியரது, முன்பு - சந்நிதியில், அளிக்கதம் ஆக - சக்தம் இன்றி, வந்திடுதல் - அணுகுதலும், இட்ட - (வெளிச் செல் வத்) தரித்த, வேடத்தினேடு - (குல்லாய், சட்டையாதி) வேடத்தி னோடு, அனைதல் - கூடுதலும், கறை - குற்றம், உதும் - பொருத்தி யிருக்கின்ற, சாயை - (தனது) கிழல், இறைவன் - ஆசாரியர், மேல் - மீது, படுதல் - பொருத்தும்படி செய்தலும், கடவுளின் - ஆசாரியரது, கிழல் - சாயை, தன் - (மாணாக்கனாகிய) தனது, மேல் - (சீரத்தின்) மேல், படுதல் - பொருத்தும்படி செய்தலும்,

கூட கரு - (ஆசாரியர்) இருக்கின்ற, தவத்தின் மேல் - இடத்தி-
ன்னிடம் மேலான இடத்தில், இருந்திகெல் - இருக்கலும்,
உனம் - பாபாகுட, முகம் - இடம், முருகம் ஆம் இருத்தல் - (ஆசார்-
யரின் பாக்னகக் கொடுக்கக் கூடாத வாறு அநாதம் விஷயத்தில்)
நவத்த, அல்லது, கூம்பி யிருத்தலும் ஆகிய (இவை ஆறு மாம்.)

(இ-ள்.) வந்திகெல் - இருந்திகெல் - இடு இரண்டும் பருதிப்-
பொருள் விசுதி. படுகல் - என்னும் தன் வினை இரண்டினிடம்,
படுதல், எனப் பிறவினை யாக்கிக் கொள்க. உறை தரு - அறை தரு -
தரு - இரண்டும் துணை வினைகள். உன முகம் - பண்புக் கொடை.
கொழிலை - ஏ - ஈம் தனச. தொழில் - எழுவாய். (அவாய் நிலை-
யால்) பெற்ற ஆம், பய விலை.

ஞாந சித்தி

23. போற்றுகை தவிர்த னாதன் பொருளினைப்
புசித்த லீதல். தூற்றுத றேடக் தன்னைச் சொன்னவை
மறுத்தல் பொய்கள், சாற்றுதல் குலமுங் கல்வி தகத்தபி
மாநம் பண்ணன், மாற்றுதல் கொடுத்த றன்னை மற்றிலை
குருவோ டாகா.

(இ-ள்.) போற்றுகை - (ஆசாரியரைத்) தோத்தரித்தலை,
கவிர்தல் - செய்யாதிருத்தலும், நாதன் - ஆசாரியாது, பொருளினை-
-திரவியத்தினை, புசித்தல் - அறுபவித்தலும், நாதல் - (அதனைத்)
காகம் கொடுத்தலும், தோடம் தன்னை - (ஆசாரியாது) தோஷத்-
தினை, தூற்றுதல் - (பலர் அறியச்) சொல்லுதலும், சொன்னவை -
(குரு) ஆளுஞாளை, மறுத்தல் - மறுதலித்தலும், பொய்கள் (குரு
வினிடத்தில்) பொய் வார்த்தைகளை, சாற்றுதல் - சொல்லுதலும்,
குலமும் - (மாணாக்கன்) குலத்திலும், கல்வி - வித்தையிலும், தகத்த-
-திரவியத்திலும், அபிமாசம் - (தான் குருவினும் மேலானவன் என்-
றும்) அபிமாசம், பண்ணல் - செய்தலும், கொடுத்தல் தன்னை -

(குருவிற்குப் பிற சீட சாதியோர் கொடுக்க வேண்டியன) கொடுத்தலை, மாற்றுதல் - தவிர்த்தலும் (ஆகிய), இவை - இவ் வெட்டு விசுவகாசங்களும், குருவோடு - ஆசாரியரோடு, ஆகா - (மாணக்கன் வைத்துக் கொள்ளத் தக்கவை.) அல்ல.

(இ-பு) பொருளின - இன் - சாரியை. தோடக் கன்னை - கொடுத்தல் தன்னை, தன் - இரண்டும் சாரியைகள். குலமும் - உம் - எண்ணிடைச் சொல், அதனைக், கல்வி - தகம் - ஏன்பவற்றோடும் இயைத்துக் கொள்க. தகத்து - அத்து - சாரியை. மற்று - அசை நிலை. இவை - எழுவாய்-, ஆகா - பய நிலை.

தத்துவ சரிதை

24. நீரிடத் தினுநிசி யிருளி டத்தினு நெற்கணிற் றமுறு மிடத்துஞ் சீரருட் குரவன் முன்பசே விப்பான் றிகழ்ந்தமற் றுளநெற் யவற்றிற், பேரருட் குரவன் பின்புசே விப்பான் பிற்தோரு சிந்தையற் றிறைவ, ஞர்திருக் கழலிற் சாயைபோன் முன்பின் ஞய்விடா ரன்பினுத் தமரே.

(இ-ள்.) நீரிடத்திலும் - ஜல முள்ள விடத்திலும், நிசி இருள் இடத்திலும் - அத்தியந்தம் இருள் அடர்ந்த இடத்திலும், நெற்கணில் - மார்க்கங்களில், பயம் - பீதி, உறு மிடத்தும் - அடையும் படியான விடத்தும், சீர் - சிறப்பினை உடைய, அருள் - ஞான, குரவன் - ஆசாரியருக்கு முன்பு - முன்னர், சேவிப்பான் - (மாணக்கன் சென்று) ஊழியஞ் செய்வான், திகழ்ந்த - (முற் கூறப்பட் டனவாய்) விளங்குகின்ற, அவற்றின் - அம்மார்க்கங்களினும், மற்று - அந்நிய மாக, உள - உள்ள, நெறி - மார்க்கங்களில், பேர்-யிருந்த, அருள் - அருளினையுடைய, குரவன் - ஆசாரியருக்கு, பின்பு - பின்னர், சேவிப்பான் - (மாணக்கன் சென்று) ஊழியஞ் செய்வான், பிறிது - (இங்ஙனம்) வேறு, ஒரு சிந்தை - ஒரு எண்ண

முன் - அந்தி - தீயன், துறையன் - ஆசாரியன், தீய - அங்கு,
சுதலில் - திரு அடிகள், சாயம் - (சுடத தேசத்தின்) நீயல்,
போல் - போல், முன் - (சில விடத்து) முன்னும், பின் ஆம் - (சில
விடத்து) பின்னும் ஆக (திருத்த சேவித்து), உத்தமர் - உயர்
கூடைய மாணுக்கர்கள், அன்பன் - பத்தியினன், விடார் - (தம் குரு
வினை) விட்டு நீங்கார். (எ - ம)

(தி - ப.) உம் - ஆன்றும் என்னும் பொருளை. மற்று, பரித -
என்னும் பொருளுத. அவற்றின் - தின் - துக்க னுருபு. அது ஈண்டு,
“உன் னாவகின் வேற வின் னாவகம்” என்றும் போல வேற்றுமைக்
கெதிர்ப் பொருளில் உத்தது. அன்பன் - தின் - சாரியை. ஏ - சுற்
றனச. உத்தமர் - எழுவாம், விடார் - விட்டு, குரு - கையிடம்
பொருள்.

மூல சித்தி

25. தன்னு ளத்தெழு தீங்குத னாயகன்,
முன்னு ரைத்தினி மேன்முனை யாவகை,
சொன்ன வப்பரி சேசுட வேண்டலா,
லன்ன வப்பதி விட்டகல் வானலன்.

(தி - ன்.) தன் - (தன் மாணுக்கன்) தனது, உனத்து - உனத்
தின்சன், எழு - உண்டாகின்ற, தீங்கு - குற்றங்களை, தன் - தன்
ஹுடைய, நாயகன் - ஆசாரியாது, முன் - சங்கிதியில், உனத்து -
உரி, துனிமேல் - இன்னும், முனையாவகை - (தீங்குகள்) உண்டா
காதபடி, சொன்ன - (குரு) உபதேசித்த, அப் பரிசே, அங்கக் கிரம
மாகவே, சுடவேண்டலால் - (அத் தீங்கின் பீஜத்தைத்) ககித்தல்
செய்ய வேண்டி யிருத்தலினால், அன்ன - அத்தகைய ஆசாரியர்
இருக்கும்படியான, அப் பதி - அவ் ஆரை, விட்டு - விட்டு, அகல்
வான் - நீங்குபவன், அவன் - ஆகான். (ஆசாரியர் உசிக்கும் ஹரை
விட்டு நீங்காது தேகச் சாயை போல் மாணுக்கன் இருக்க வேண்
டும் என்றபடி.)

(இ-பு.) உள்த்து - அத்து - சாரியை. பரிசே - ஏ - பிரி.
அல்லன் - என்பது, 'அலன்' என இடைக் குறைந்து வின்றது.
நன் மாணுக்கன் - தோன்றா எழுவாய், அகல்வா னலன் - பய னிலை
பதி - செயப்படு பொருள்.

சமயாசாரம்.

26. தநமாக் காய முயிர்முன்றம் தலைவர் கீந்தங்
கிலைகெடினு, மகவாக் காய கன்மத்தால் வணக்கங்
கெடாத மந்த்ராய், நினைவாக் காய மட்டாங்க நேர்பஞ்
சாங்க சிட்டாங்க, மெனநால் வணக்கஞ் சிராங்கமுட
னிறையாற் பிறவி யறவோர்க்கே.

(இ-ள்.) தலைவர்க்கு - குருவுக்கு, தநம் - 'தம்' பொருள்
(சம்பந்தம்), கா காயம் - தவ சரீரம், உயிர் - பிரானன், முன்றம் -
(ஆகிய) முன்றினையும், நந்து - தத்தம் செய்து, இலை - இம் முன்
றம், கெடினும் - நாசம் உறினும், மநம் - மகமும், (வாக்கு) - வாக்
கும், காயம் - சரீரமும் (ஆய முக் காணங்களின்), கன்மத்தால் -
கிரியைகளினால் ஆய, வணக்கம் - வழிபாடு, கெடாத - நீங்காத,
மந்தத்ர ஆய - சிந்தை புடையவர்களாய், நினைவா - (குருவின்) நினைவு
(தியாதம்) உடையவர்களாய், காயம் - சரீரத்தால் செய்கின்ற,
அட்ட அங்கம் - அஷ்டாங்கமும், நேர் - ஒழுங்கான, பஞ்ச அங்கம் -
பஞ்சாங்கமும், சிட்ட அங்கம் - திரி யங்கமும், சிர அங்கம் - சிராங்க
மும், என - என்று, நால் - நான்கு விதமான, வணக்கம் - வழிபாடு,
இறையால் - குருவினால், பிறவி - ஐகந (மாண ரூப சம்சார)த்தினை,
அறவோர்க்கு - நீங்கப் பெறுவோராகிய நன் மாணுக்கர்க்கு (உள
வாம்).

(இ-பு.) முன்றம் - உம் - முற்றம்மை. நந்தங்கு - அங்கு -
அசை நிலை. கெடினும் - உம் - எதிர்மறைப் பொருளது. மகவாக்
காய கன்மத்தால் - என்புழி, மநம், வாக்கு, காயம் என்பன நறு

குறைந்த நின்றன. மகத்தர் - குறிப்பு வினைமா. கண்ணு - பெயர், அத்து - சாரியை. நிறைவா - நிறைவு + ஆ - கண்டு, 'ஆ' என்பது, 'ஆக' என்றும் வினை பெச்சத்தின் சுறு குறைந்த விகாரம். அது அவாய் நிலைபால் பெற்ற, 'செய்கின்ற' என்றும் பெட்டொச்சு கொண்டது. ஏ - சுற்றணை. வணக்கம் - எழுவாய், அவாய் நிலைபால் பெற்ற உள்வாய் - பய நிலை. உடன் அகை.

தலை, இரு காய், இரு கன்னம், முகவாய், இரு புயம் ஆகி இவை அங்கு அங்க மாய். தலை, இரு காய், இரு முகம் தாய் ஆகி இவை பஞ்ச அங்க மாய். தலை, இரு காய் ஆகிய இவை திர் அங்க மாய். தலை சிவ அங்க மாய். என நான்கு வித உடம்புகாத்தலை உணர்க. இதற்கு உதாரணம் - சிவ தருமோத்திரம்,

“வலஞ்செய்த தண்டனை மானவிதி முறைகழுவத்
தலத்தன்னிற் பணிக்தெழுத தலைகாமற் றிருகன்னக்
தலங்குழை வாய்புயங்க லெனுமெட்டுக் தோயமயி
ரிலங்குசொங் காழுந்தா னெனுமைத்து விலங்குறவே.”

என மற்றும் வருவனவற்றை காண்க.

மூல சித்தி.

27. சென்றபொ திறைவன் றிருவடித் தலத்தே சிறத்தபஞ் சாங்கவட் டாங்க, மொன்றவே வணங்கி யொப் பீலா னருளை யுளமது நிறையவே பருகிப், பின்னரப் பரிசே விடைகொளும் பொழுதும் வணங்குக பெரியவன் முகப்பே, நின்றனெக் குருகித் தன்றன்வா யாரத் துதிப்பது நீதியன் பருக்கே.

(இன்.) சென்ற - மாணக்கன் (தன் குரு சந்நிதியில்) கிடந்த, போது - காலத்து, திறைவன் - ஆசாரியரின், திரு அடி - தலத்த - அழகிய பாதங்க ளிடத்து, சிறந்த - (வெளி வழியாட்டிற்கு இன்-

(காமமாக) சிறப்பினை உடைய, பஞ்ச அங்கம் - ஐந்து அவயவங்
களும், அட்ட அங்கம் - எட்டு அவயவங்களும், ஒன்ற - (பூமியில்)
பொருந்தும்படி, வணங்கி - வழிபட்டு (பஞ்சாங்க அஷ்டாங்க நமஸ்
காரங்களைச் செய்து என்றபடி), ஒப்பு இலான் - (உவமித்தற்கு)
உவமை (உலகத்தில் எதுவும்) இல்லாத ஆசாரியாத, அருளை -
அதுக்கிரகத்தினை, உனம் - மனத்தின்கண், நிறைய - பூரணமாக,
பருகி - உட்கொண்டு (பெற்று என்றபடி), பின்னர் - பின்பு,
விடை - விட்டுப் போதற் குரிய ஆக்கையினை, கொளும் - (குருவி
னிட மிருத்து பெற்றுக்) கொள்ளுகிற, பொழுதும் - சமயத்திலும்,
அப்பரிசே - முன் செய்த பிரகாரமே, வணங்குக - (அஷ்டாங்க
பஞ்சாங்க) நமஸ்காரங்களைச் செய்க, அன்பருக்கு - பக்தி யுடைய
மாணுக்கர்கட்கு, பெரியவன் - குருவினது, முகப்பு - சந்நிதியில்,
நின்ற - (வணக்கத்துடன்) நின்ற, நெக்கு - (நமம்) நெகிழ்ச்சி
உடையவனாக, உருகி - உருக்கம் உற்று, தன் - தமது. வாய் ஆர-
வாய் வைரம், துதிப்பது - தோத்திரம் செய்வது, நீதி - முறைமை
பாடம்.

(இ-பு.) பரிசே - ஏ - தேற்றம், ஏனைய ஏளாம் ஐந்தும்
அவை நிலைகள். உனமது - அது - பருகிப் பொருள் விருதி. பொழு-
தும் - உம் - இறந்ததுதழீஇய எச்சம். தன் தன் - தன் - சாரியை
'தம்' என நிற்க வேண்டுமிற, 'தன்' - என சிந்தனையை, பன்மை
யில் ஒருமை மயக்கம். துதிப்பது - எழுவாய். நீதி - பயனிலை.

மேய்க் நெறி விளக்கம்.

28. குரவனார் தீர்த்து மொழிவன வெல்லாங் குருநா
மாகவோ திகே, தேரியுமா றரிய ஞானகோ சத்தைத் தேரிக்
திடி னேதேத்தலிழ்த் திறைமு, னரியவா தகத்தில் வைத்
திறை யருட்டாள வணங்கியங் கதன்பயன் கேட்டாங்,
குரியகோ சத்தைக் கட்டிநா யகன்று ளொப்பற வணக்குத
லொழுக்கே.

(இ-ள்.) குடவனா - ஆசாரியர், தீர்த்த - (சந்தேச விடீர்தம்
களை) நீக்கி, மொழிவன - உடனேசெய்த தக்கன, எல்லாம் - மாண
பும், குருதாம் ஆக - குருவினிடமாகவே, ஒதிடுக - படிக்குக,
தெரிந்திழன் - (அவ் வோதும் முறைப்பை விசாரித்தப்) பார்த்து
பிடத்த, தெரியும் - (சீடன் பொருள்) விளங்கும், ஆற - விதம்,
அரிய - (அறிதற்கு) அருமையான, ஞாக கோசத்தை - ஞாக சான்
திரத்தின, எடுத்த - எடுத்த, அவித்த - (சீட்டு) அவித்த,
இறை - குருவின், முன் - முன்னர், அரிய - மேன்மை யான, ஆக
சத்தின் - பீடத்தின், வைத்த - வைத்த, இறை - ஆசாரியரின்,
அருள் - கிருபையின புடைய, தான் - திருவடிகளை, வணங்கி (அஷ்ட
பாகம்) நமஸ்காரம் செய்த, அதன் - அக் துவினது, பயன் - அந்த
சத்தின, கேட்டு - (வகங்கொத்துடன்) கொணம் செய்த, உரிய -
(தான் எடுத்தற்கு) உரித்தா யுள்ள, கோசத்தை - (அச்) சாஸ்திரச்
த்தின், எட்டி - எட்டி (வைத்துக் கொண்டு), நாயகன் - ஆசாரியரின்,
தான் - திருவடிகளில், ஒப்பு ஆற - சமனம் அற (சிறப்பாக),
வணங்குதல் - (மீண்டும்) நமஸ்கரித்தல், ஒழுக்கு - முறையாம். (ஏற)

(இ-ய) மொழிவன - தெரிவில விரையா லணையும் பெயர்,
அங்கு - ஆங்கு - அகை விலகன். ஏ - ஈற்றகை. மாணக்கன் -
தோன்ற எழுவாய், ஒதிடுக - பய விலை. வணங்குதல் - எழுவாய்,
ஒழுக்கு - பய விலை.

தத்துவ போதம்.

29. எட்டிதக் கீழா மவர்களே யெனினு மிறையுளத்
தடைத்தவர் தம்மை, யப்பரம் பரம னென்னுளத் துணர்க
வயன்முதன் மூவரே யெனினு, மெய்ப்பட விறைவன்
நிருவாண மிலதேன மீண்டுந ராதுகை விகே, செப்பிட
விறைவன நிருவகு னிறைத்த சீடா சாரான் கிதுவே.

(இ-ள்.) எப்படி - எவ் வித, சீராமவர்களை - தாழ்வாகியவர்
களே, எனினும் - ஆயினும், இறை - ஆசாரியர், உனத்து - (சும்)
மகத்தின்கண், அடைத்தவர் தம்மை - விருப்பத்தோடு கருதியவர்
களை, அப் பாம் பரமன் - அந்த மேலான பரமேசுவரன், என்ற -
என, உனத்து - மகத்தின்கண், உணர்க - (சீடர் அநியக் கடவர்,
இறைவன் - ஆசாரியரது, திரு உளம் - திவ்விய கருத்து (விருப்பம்)
மெய்ப்பட - உண்மையாக, இவதேல் - இவ்வாதிருக்குமாயின்,
அயன் - பிரஹ்ம தேவன், முதல் - முதலிய, மூவரே - மும் மூர்த்தி
களே, எனினும் - ஆயினும் (அவர்களை அவர்கள்) மீண்டு - திரும்பி,
பாராது - நோக்காது, கைவிடுக - (அத்தியந்தம் விட்டு) விடக் கடவர்,
செப்பிட - (யாவரும் வியந்து) கூறும்படியாக, இறைவன் - குருவி
னது, திரு அருள் - மேன்மையான அனுகூலம், கங்கு நிறைந்த -
பரிபூரணமாக உள்ள, சீடர் - (சும்) செல்வர்களின், ஆசாரம் -
ஆசாரம், இது - இவையாம். (எ-று)

(இ-பு) அவர்களே - மூவரே. ஏ - இரண்டும் தேற்றம்.
'அவர்களே எனினும்', உம் - இழிவு சிறப்பு, அடைத்தவர் தம்மை
தம் - சாரியை, 'மூவரே எனினும்' - உம் - உயர்வு சிறப்பு. செப்பிட,
என்னும் வினை எச்சம், 'நிறைந்த' என்னும் பெயர் சொச்சம் கொண்
டது. 'இவையே' - என தீர்க்க வேண்டிய விடத்து, 'இதுவே' என
நின்றமை, பன்மையில் ஒருமை மயக்கம். ஏ - நற்றகை. கன்
மாணுக்கன் - தோன்ற எழுவாய், உணர்க - பய நிலை. கன் மாணு
கன் - தோன்ற எழுவாய், விடுக - பய நிலை. சீடாசாரம் - எழுவாய்
இது(வே) - பய நிலை.

சிவப் பிரகாச தரிசகம்.

30. இப்பரி இறைவன் நிகுவளாம் பிழையா திலங்கி
வேவலின் வலியா, லேப்பரி கள்ள சித்திகள் வலி
ளிகைத்திடா நிற்குமங் கவர்பா, லப்பரி செல்லாச் சித்தியு

வந்தா லகந்தையும் வியப்புமே வாமே, தப்பற வேமையா
டம்பிரா னேவற் றன்மையென் றருளினைப் பணிவாம்.

(இ-ள்.) இப் பரிசு - இவ் வாறு, இவங்கிய - (சகவா சொருபமாக) விளங்கிய, இவ்வன் - ஆசாரியரது, திரு உளம் - திருக் கருத்திற்கு யிழையாது - மாறுபாடின்றிச் (செய் துள்ள), எவலின் - (சுதர் வித) பணிவிடைகளின், வலியால் - சாமர்த்தியத்தினால், எப் பரிசு உள்ள- எவ் வாராய, சித்திகள் - (அவ்வுட) சித்திகளும், வலிகள் - (சாபாதுக் க) சாமர்த்தியங்களும், அவர்பால் - (முற் காவத் துள்ள) அந்தப் பதம் பாதாதி மாணக்கரிடத்தில், இசைத்திடாநிற்கும் - பொருந்தி விரும்பாதவோ, அப் பரிசு - அவ் விதம், எவ்வாச் சித்தியும் - சர்வ சித்திகளும் (வலிகளும்), வந்தால் - (குரு பணிவிடையினால் மெக்குக்) கிடைக்கு மாயின், அகந்தையும் - (அதனால் நமக்குச் சித்திகள் உண்டாயின என்று கருதி) கவந்தினையும், வியப்பும் - தற் புகழ்ச்சியும், மேவாமே - பொருந்தாமல் (அவை), எமை - அடியேமை, தப்பு அற - குற்றம் நீங்க, ஆள் - ஆட்கொண்ட, தம்பி னான் - குரு முர்த்தியின், எவல் - பணிவிடைகளின் (பய னாய), தன்மை - தம் மாய், என்று - எனக் கருதி, அருளினை - (குரு) கருணையினை (க் குறித்து), பணிவாம் - மமஸ்கரிப்பாம். (எ-து-

(இ-ய.) செய்திடாநிற்கும் - 'செய்யா' என் வாய்பாட்டு எதிர் கால உடன்பாட்டுத் தெரிகிலு வினைமுற்ற - இதில், இடு - பகுதிப் பொருள் விருதி. ஆ - சாரியை. 'செய்திடாநின்றது' என நிந்த வேண்டிய விடத்து, 'நிற்கும்' - என எதிர் காலம் வந்தமை - கால வழு வமைதி, நிற்கும் - என்னும் வினை முற்றை நிற்குமோ? என வினை எச்ச மாக்கி, 'நின்றதோ' எனப் பொருள் சொன்க அங்கு - அசை சினை. சித்தியும் - உம் - முற்றம்மை - அகந்தையும் வியப்பும் - உம் - இரண்டும் என்னுப் பொருளன. 'யிழையாது' - என்னும் எதிர் மறைக் குறிப்பு வினை யெச்சம் முடியா நிலையால் பெற்ற, "செய்துள்ள" என்னும், பெய ரெச்சம்

கொண்டது. எவலின் - இன் - சாரியை, நாம் தோன்ற எழுவாய், பணிவாம் - பய னிலை. அருள் - செயப்படு பொருள்.

சமயாசாரம்.

31. பெருந்தவ மில்லான் றன்னைப் பேணிய மடந்தை யுள்ளத், திருந்தவை முடிந்த வேன்றி லிகபரத் தெரிந்த ஞாநப், பெருந்தவத் துருவைத் தெய்வ மென்றுமெய் பேண வல்லார்க், கரும்பொரு ளியாது மில்லை யிருமையு மகலி டத்தே.

(இன்.) பெரும் - மிகுந்த, தவம் - தவப் பயன், இல்லான் தன்னை - (ஒன்றும், இல்லாத தன் புருஷனை, பேணிய - (தெய்வம் என) விரும்பி வழிபட்ட, மடந்தை - (ஒரு கற்புடைய) மீதிர்க்கு, உள்ளத்த - (தனது) மகத்தின்கண், திருந்தவை - திருந்த இச் சைகள் யாவும், முடிந்த - முற்றிப் பெற்றன, என்றல் - எனத் தர்ம சாஸ்திரம் கூறு மாகில, இகம் - இஹ லோக இயல்புகளையும், பரம் - பர லோக இயல்புகளையும், தெரிந்த - (கன்கு) உணர்ந்த, ஞாந - ஞானத்தோடு கூடிய, பெரும் - மிகுந்த, தவம் - தவத்தினை புடைய, குருவை - ஆசாரியரை, தெய்வம் - (பிரத்தியக்ஷமாக எழுத் தருளி வந்த) ஈசவானும், என்று - எனக் கருதி, மெய் - உண்மை யாக, பேண - விரும்பி வழிபட, வல்லார்க்கு - சாமர்த்தியம் உடைய மாணக்கர்கட்கு, அகல் - விரிந்த, இருமை இடத்தும் - இக லோக பர லோக மாகிய இரண்டிடத்தும், அரும் - (அடையக் கூடாத) அரிய, பொருள் - பதார்த்தங்கள், யாதும் - ஒன்றும், இல்லை - இல்லையாம் (எல்லாப் பொருளும் அடையப்படும் என்றுபடி.)

(இ-பு) இல்லான் றன்னை - தன் - சாரியை, திருந்தவை - வினையா வினையும் பெயர். இக பரம் - உண்மைத் தொகை. வல்லார் - குறிப்பு வினையா வினையும் பெயர். பொருள் + யாத - பொரு

ஸீடாத - இ - சாரிணய. யாதம், இருணயம் - உம் இரண்டும் முற்
தம்மைகள். ஏ - சற்றைச. யாதம் - எழுவாய், இல்லை - உய னிலை.
இதில் எகழுதிக் கியாய முண்டு.

ஞாந சாரம்.

32. சாற்றிய பரிசிற் றவறுத லேவன் மறுத்தலாம்
பிழையது சாற்றி, ஞற்றவங் கதனைத் தீர்த்திடற் குபாய
மாய்த்திடத் தோன்றின லில்லைச், சேற்றினைச் சேற்றற்
கழுவலா யிடோமோ தெளிந்தீர் கொண்டலா லதுபோ,
லாற்றிய விறைவ னகுடகு கீரா லப்பிழைச் சேறிகீ
கீவோன்.

(இ-ள்) சாற்றிய - (குரு) முற் புணர், பரிசில் - தன்மை
யில், தவறுதல் - (செய்யாது வேறு) தவறான விதத்திற் செய்தலும்,
ஏவல் - (குரு) பணியினை, மறுத்தல் ஆம் - (செய்யேன் என்று)
மறுத்தது மாகிய, பிழையது - குற்றம் பற்றி, சாற்றின் - சொல்லு
கிடந்து, அதனை - அக் குற்றத்தினை, தீர்த்திடற்கு - (சீடன்)
நிலிர்த்திப்பதற் குரிய, உபாயம் - சாதகங்கள், ஆற்ற ஆய்த்திடத்து
யிருதியாக ஆராய்க்க யிடத்தில், ஒன்றினால் - ஒரு விதத்தினாலும்,
இல்லை - இவ்வாம், தெளிந்த - தெளிவான, சீர் - ஜலத்தினை,
கொண்டு - கொண்டு, அவ்வால் - (எழுவ னாமே) அன்றி, சேற்றினை -
சேற்றை, சேற்றால் - சேற்றினால், எழுவல் ஆயிடோமோ - எழுவுதல்
கூடுமோ? (கூடாது என்றபடி), அது போல் - அதைப் போல, ஆற்
றிய - (ஞாந உபதேசம்) செய்த, இறைவன் - ஆசாரியர், தரும் -
அதக்கிரமிக்கும், அருள் கீரால் - கிருபா ஜலத்தினால் (மாத்திரம்)
அப் பிழை - (ஆசாரியருக்குச் செய்த) அக் குற்ற மாகிய, சேறு -
சேற்றினை, நீக்கிடுவான் - (அந்த மாணுக்கன்) நிலிர்த்தித்துக்
கொள்ளுவான், (வேறு விதத்தினால் முடியாது என்றபடி.)

(இ 4.) பிழையது - அத - பகுதிப் பொருள் விருதி. பிழையது - அதனை - என்பன ஜாதி யொருமை. அங்கதனை - அங்கு - அகை நிலை. அன் சாரியை. ஆய்ந்த + இடத்து = 'ஆய்ந்திடத்து' என, 'ஆய்ந்த' என்னும் பெய சொச்சம், அகா ஈறு குறைந்த நின்று புணர்ந்தது. ஆய்மோ - இடு - பகுதிப் பொருள் விருதி - ஒ' - எதிர்மறை. நீக்கிவான் - இடு - பகுதிப் பொருள் விருதி. உபாயம் - எழுவாய், இல்லை - பய னிலை. எழுவல் - கழுவாய், ஆய்மோ - பய னிலை. மாணக்கன் - தோன்றா எழுவாய், நீக்கிவான் - பய னிலை. பிழைச் சேறு - செயப்படு பொருள். அருள் சீர் - பிழைச் சேறு - என்பன பண்புத் தொகை. அருளை - கீராகவும், பிழையைச் சேராகவும் கூறல் - உருவகம். இச் செய்புனில் உவமை யணி புனது.

ஞாந சாரம்.

33. வேற்றாள குற்ற மியாவையுந் தீர்க்கும் விமலமா மிறையரு ளென்று, லாற்றவங் குற்ற பிழையைநீக் குவது மவனரு ளன்றிவே மண்டோ, பொற்றியங் கவன்றன் பொன்னடி பொருத்திப் புரிதபா தோதக மாடி, யாற்றவங் கமல னருளினை முழுக்கி லக்கணந் தீரும்ப் பிழையே.

(இ-ள்.) விமலம் ஆம் - நின்மலமாகிய, இறை - ஆசாரியரது, அருள் - கிருபையானது, வேற்று - ஆசாரியருக்குச் செய்த குற்றத்தினும்) வேறாக, உள - உள்ள, குற்றம் - குற்றங்கள், யாவையும் - முழுமையும், தீர்க்கும் - நிவிர்த்தி செய்யும், என்றால் - எனக் கூறப்படு மாயின், அங்கு - குருபால் (செய்ததாக), ஆற்ற உற்ற - யிருதியாகப் பொருத்திய, பிழையை - குற்றத்தினை, நீக்குவதும் - நிவிர்த்திப்பதும், அவன் - அந்த ஞானாசாரியரது, அருள் - கிருபையினை, அன்றி - அல்லாத, வேறு - வேறு (சாதாரண), உண்டோ - இருக்கின்றதோ? (இல்லை என்றபடி), பொற்றி - ஆசாரியரை மத வாக்குக் காயங்களினால் சீடன்) துதித்து, அவன் - அவரது, பொன் - பொன்

(பொன்ற), அடி - திரு அடியினை, பொருந்தி - அடைந்து, புனித - பரிசுத்தமான, பாத உதகம் - பாத ஜலங் கொண்டு, ஆடி - ஸ்நானம் செய்து, அமலன் - நின்மல ஆசாரியாத், அருளின - கிருபையின் னன், ஆற்ற - மிகுதியாக, முழுக்கில் - (தன்னை) முழுகச் செய்யின், அக் கணம் - அந்த கணத்திலேயே, அப் பிழை - அந்தக் குற்றம், தீரும் - நிவிர்த்தி யாகும். (எ-து)

(இ-பு.) யாவையும் - உம் - முற்றும் - அங்கு - மூன்றாம், அகை நிலை. நீக்குவதும் - உம் இறந்தது தழீஇயது. நீக்குவது - வினையா வினையும் பெயர். உண்டோ - ஓ எதிர் மறை. அவன் தன் - சாரியை. பாத+உதகம் - பாடோதகம் - குண சந்தி. வட மொழிப் புணர்ச்சி. ஏ - ஈற் றகை. நீக்குவது - எழுவாய், உண்டோ - பய னிலை. பிழை - எழுவாய், தீரும் - பய னிலை.

பொத சாரம்.

34. அறைந்தவப் பரிசப் பிழையினை கீக்கா தவனெரி
சிரயம்வீழ் தழியும், பிறந்திடிற் பிரம வரக்கனும் பெரும்
பாம் பாமெனப் பெருமறை பேசுஞ், சிறந்தன பிழைதீர்
வளவுமங் கவன்றன் றெரிசகம் பரிசகம் தகுமோ, மறந்துமற்
றணுகார் மாதவத் தடியாக ரணுகில்வன் பாதக மன்றே.

(இ-ள்.) அறைந்த - முற் புன்ற, அப் பரிச - அவ் வாதே, அப் பிழையினை - அக் குற்றத்தினை, கீக்காதவன் - நிவிர்த்தியெய்து கொள்ளாத மாணுக்கன், எரி - கொழுந்துவிட் டெரிகின்ற அக்கிரி மயமான, சிரயம் - (சொரய) சாகத்தில், வீழ்த்து - விழுந்து, அழியும் - சாகத்தினை அடைவன், பிறந்திடில் - (அவன் அதிவின் தம் ஒருவரது வீண்டு) ஜன்மம் எடுக்க நேரில், பிரம அரக்கன் ஆம் - பிரம்ம சாகச குகவும், பெரும் பாம்பு ஆம் - மலைப் பாம்பாகவும் பிறப்பான், என - என்று, பெரும் - மகத்தான, மறை - வேதம், பேசும் - கூறும், சிறந்தன - (பரபங்களுள் தலை) சிறந்தனவான,

மிழை - அக் குற்றங்கள், தீர்வு - நிவிர்த்தியாகும், அளவும் - பரியந்தமும், அவன் - அந்த மாணாக்கனை, தெரிசகம் - (கண்ணால்) பார்த்தலும், பரிசம் - (கையால்) தொடுதலும், தருமோ - கூடுமோ? (கடா என்றபடி), மா தவத்து - பெரிய தவத்தினை யுடைய, அடியார் - சாதுக்கள், மறந்தும் - மறந்தும் கூட, அணுகார் - (அந்தக் குருத் தரோகி யாகிய மாணாக்கனைக்) கிட்டார், அணுகில் - கிட்டில், வன் - வலிய, பாதகம் - பாபம் உள தாம். (ஏ-று)

(இ-பு.) நீக்காதவன் - சிறந்தவன் - இரண்டும் வினையா வினையும் பெயர்கள். தீர் வளவும் - உம் - முற்றும்மை. அங்கு - அசை நிலை. அவன் நன் - தன் - சாரியை. தருமோ - ஓ எதிர் மறை. மறந்தும் - உம் - இழிவு சிறப்பு. - மற்று - அசை நிலை. அன்றே - அன்று - இரண்டும் அசை நிலைகள். நீக்காதவன் - எழுவாய், அழிபும் - பய நிலை. பெரு மறை - எழுவாய், பேசும் - பய நிலை. நீக்காதவன் செய்தி - செய்யப்படு பொருள். (அவாய் நிலையாற் கொள்ளப்பட்டது.) தெரிசகம், பரிசம் - எழுவாய், தருமோ - பய நிலை. அடியார் - எழுவாய், அணுகார் பய நிலை. 'அவனை' என்னும் செய்யப்படு பொருள் அவாய் நிலையால் வருவித்துக் கொள்க. பாதகம் - எழுவாய், ஆம் - என்னும் பய நிலையை அவாய் நிலையால் வருவித்துக் கொள்க.

சொருபாநந்த சித்தி (பிரஹ்ம கீதை-12-17)

35. தேசி கன்றிரு வுள்ளமுண் டாகவச் சிவன்றிகழ்ந்திகேன்று, னீச னிங்கருள் செய்யவந் திருக்கிற விடமிவன்றிருமேனி, மாச தொன்றிவ னளவிலே செயிலேசி வாய்நரகின்றபூத, நாச மேவ்வள வவ்வள வஞ்சேல நண்ணுநன் னெறிநண்ணுன்.

(இ-ள்) தேசிகன் - குரு, திரு உள்ளம் உண்டாக - பிரீதி அடைய, அச் சிவன் - அந்தச் சிவன், திகழ்த்திகென்றுன் - பிரசுரங்கள்

ஆகின்றனன், இவன் - இக்குருவினது, திருமேனி - தேகம், நான் - அம் மஹாதேவன், இங்கு - இம் கவுகத்தின்மீது, அருள் - அருங்கிரகம், செய்ய - புரிதற்கு, வந்திருக்கிற - (எழுந்தருள்) உட்கிருக்கிற, இடம் - ஸ்தானம் ஆம், இவன் அளவில் - இக்குருவுக்கு மட்டில், ஒன்று - ஒரு, மாசுத - குற்றம், செயிம் - செய்வீம், எரிவாய் - அக்கிரி வாய்ந்த, நானினிம் - நாகத்தின், பூசம் - பூசங்களின், கரசம் - அழிவு, எவ்வளவு - எதுவனாயோ, அவ்வளவும் - அகவனாயும், செவ - கழியும்படி, நன்னூம் - பொருத்தி யிருப்பன், நம் செரி - நம்ம மோக மார்ந்தத்தின, நன்னூன் - பொருத்தான்.

(இ-பு.) திகழ்த்திடு - இடு - பருதிப் பொருள் விருதி. மாசுது - அதி - பருதிப் பொருள் விருதி. அளவிலே - ஏ - அகச நிலை. அவ்வளவும் - உம் - முற்றும்மை. செவன் - எழுவாய். திகழ்த்திடு கின்றான் - பயனிலை. இடம் - எழுவாய். திருமேனி - பயனிலை. மாசு செய்த மாணவன் - தோன்றா எழுவாய். நன்னூன் பயனிலை. நன் னெறி - செயப்படு பொருள்.

இது பிரஹ்ம சேதை சம்ஸ்கிருதத்தில், 12-வது அத்தியாயம் 34+35வது சலோகங்களின் பொருள் ஆம்.

சிவாகந்த நிலையம்.

36. குரவ னேகுழி யெதுமி வாச்சிவ,
ஹரிய சத்தியே யொப்பிலா வம்பிகை,
கருது மைந்தரே கத்தர்லி நாயகர்,
பெருத கற்றழம் பெணுமப் பத்தரே.

(இன்) குரவனே - ஆசாரியனே, குறி ஏதும் - (கான கண்ட திரி சேத்திராதி) எவ்வித அடையாளமும், இலா - (வெளிப்படையாக) இன்றிய, செவன் - (பரம) செவன் ஆவன், உரிய - (குருவுக்கு) உரித்தா புள்ள, சத்தியே - யினையியே, ஒப்பு இலா - (மாயா வல்ல பத்தில்) சமமாக இன்றிய, அம்பிகை - அம்பிகை யாகும், கருதும் -

சன்மார்க்கராக) எண்ணத் தருந்த, மைந்தரோ - (அவர்) புத்திரர்களே, கந்தர் - ஷண்முகக் கடவுளும், விநாயகர் - விக்னேசுவரக் கடவுளும் ஆவர், பெருகு - மிகுந்த, சுற்றமும் - (அவர்) சுற்றத்தார்களே, பேணும் - (யாவாலும்) விரும்பத் தருந்த, அப் பத்தர் - பாமேசுவரனது பத்தர்கள் (ஆகிய அச் சிவ கணங்கள்) ஆவார்கள் (எ-று.)

(இ-4.) குரவனே, சத்தியே, மைந்தரோ, ஏ - மூன்றாம் தேற்றம். சுற்றமும் - உம் - இறந்தது தழீஇயது. ஏ - சுற்றசை. குரவன் - எழுவாய், சிவன் - பயனிலை. சத்தி - எழுவாய். அம்பிகை - பயனிலை. மைந்தர் - எழுவாய், கந்தர், விநாயகர் - பயனிலை. சுற்றம் - எழுவாய். பத்தர் - பயனிலை.

மேய்ம் மொழி.

37. சற்குரு பரசி வன்று னாயினும் வாசி சாற்றிற்.
சற்குரு சிவன்கோ பித்தாற் சமீப்பிக்குஞ் சிவனா லென்றுஞ்,
சற்குரு கோபந் தன்னைச் சமீப்பிக்க லொண்ணு தத்தாற்,
சற்குரு நாதன் பாதந் தப்பிடான் முத்த னன்றே.

(இ-ள்.) சத் குரு - நல்லாசிரியர், பரசிவன் - பாம சிவமே யாவர், ஆயினும் - (அங்கனம்) ஆயினும், வாசி - (ஒரு விதத்தில் குருவுக்கு உள்ள) அதிகத் (உயர்வாக்) தன்மையினை, சாற்றில் - சொல்லுமிடத்து, சிவன் - (பரம) சிவன், கோபித்தால் - கோபிக்கில், சத் குரு - நல்லாசிரியர், சமீப்பிக்கும் - (அக்கோபத்தினை) கிவிர்த்தி செய்விப்பர், சத் குரு - நல்லாசிரியரது, கோபம் தன்னை - கோபத்தினை, என்றும் - எப் பொழுதும், சிவனால் - (பரம) சிவந்தால், சமீப்பிக்கல் - கிவிர்த்தித்தல், ஒண்ணது - முடியாத, அத்தால் - அக் காரணத்தினால், சத் குரு நாதன் - (அத் தன்மைய) நல்லாசிரியரது, பாதம் - திரு வடியினின்றும், தப்பிடான் - நீங்காதவன், முத்தன் - மோகனம் அடைந்தவன் ஆவன். (எ-று.)

(தி-4.) சிவன் குன் - தான் - அசை நிலை. ஆயினும் - உம் - உயர்வு சிறப்பு. கோபத்தன்னை - தன் சாரியை - அத - அத்த - என விவரிக்கப்பட்டது. தப்பிடான் - வினையா வினையும் பெயர். அன்றே - அன்ற - ஏ இரண்டும் அசை நிலைகள். சத்ருகு - எழு வாய், சமீப்பிக்கும் - பய விலை. அக் கோபம் - செய்ப்படி பொருள். (இது அவாய் நிலையாக் வருவிக்கப்பட்டது.) சமீப்பிக்கல் - எழு வாய், ஒன்றாகுத - பய விலை. தப்பிடான் - எழுவாய், முத்தன் - பய விலை.

சோதுபாந்த சித்தி (பிரமஹ்ம கதை-12-18)

38. அதுவெனு மமலன்று எனுளில் னெனினுஞ்சார்,
குதுபர எனுளுண்டே யெனிலோகு தறையுண்டோ,
திருவடி தாவத்தார் திருவடி மிலரென்று,
லோதுவகு மிலர்கண்டி குறுதயர் கிளகின்றார்.

(இ-ள்.) அரு - குறுதயர், எனும் - ஆகவே, அமலன் - பிரமல (பரமசிவ)னது, அருள் - அதுக்கிரகம், இவன் - (ஒரு சிஷ்யன்) இவ்வாதவ னாக, எனினும் - இருப்பினும், சார் - (சாணகதியாகப்) பொருந்திய, குரு பான் - ஞானாகிரியாக, அருள் - அதுக்கிரகம் (ஒன்றை), உண்டே - இருக்குமே, எனில் - ஆயின், ஒரு குறை - (அமலனுக்கு யாதேனும்) ஒரு குறைவு, உண்டோ - உளதோ? (இவ்வாறு என்பது), திரு அடி - பாத தாமசாயின, தா - தருதற்கு, வந்தார் - (இவ்வுலகின்கண் எழுத்தருளி வந்தருளுமாத்தியினது, திரு உளம் - அதுக்கிரகம், இன் - (ஒருவர்) இவ்வாதவர், என்றும் - ஆயின், உற - பொருந்தியிருக்கின்ற, தயர் - (அவரது) துன்பத்தினை, கிளகின்றார் - சீலித்திப்பவர், ஒருவரும் - எவரும், இவன் - இவ்வாறு.

(தி-4.) அமலன் குன் - தான் அசை நிலை - எனினும் - உம் - திறிவு சிறப்பு. உண்டே - ஏ - தேற்றம். உண்டோ - ஓ எதிர் மறை. வந்தார் - வினையா வினையும் பெயர். ஒருவரும் - உம் - முற்றம்மை.

கண்டிர் - முன் னிலை அசை. களைகின்றார் - வினயாலானும் பெயர். குறை - எழுவாய், உண்டோ - பய னிலை. ஒருவரும் எழுவாய், இவர் - பய னிலை. (இதிரிவது சலோகப் பொருள்.)

சிபு கீதை (42-10)

39. குருபரணே பரமசிவன் பரேசன்ருணே குருபரணு மாதினுமே யொருகாலத்தி, விநுமலமாம் பரமசிவன் முரிவற்றுவ னிகரில்தயா நிதியான குரவன்காப்ப, னநுள் வடிவே திருவுருவா யெழுந்துகின்ற வாசிரிய னென்றேனு முரிவற்றுணேற், நிர்விதமா மலகத்து மம்மாணனைத் தியக்கமெலாந் தீர்த்தேவருங் காப்பதில்லை.

(இ-ள்.) குருபரணே - ஆசாரிய சிரோஷ்டகே, பரம சிவன் - ஈசுவர னுவர், பரேசன் தானே - (அம்) ஈசுவரனே, குருபரன் ஆம் - ஆசாரிய சிரோஷ்டர் ஆவர், ஆகிலும் - (பாஸ் பரம்) பேதம் இன்றி யிருப்பினும், ஒரு காலத்தில் - ஒரு சமயத்தில், கிருமலம் ஆம் - நின்மல னைய, பரம சிவன் - ஈசுவரன், முகிலு - கோபத்தினே, உற்றுவட் - பொருத்தினு னாயினும், நிகர் இல் - ஒப் பில்லாத, தயா சிதி யான - கிருபாநிதியாயி, குரவன் - ஆசாரியர், காப்பன் - (சேனை) சகிப்பர், அருள் வடிவே - கிருபா சொருபமே, திரு உருவ டிய - நிவ்வி ய மக்கள மூர்த்த மாய், எழுத்த கின்ற - எழுத் தருளி வந்த, ஆசிரியன் - ஆசாரியர், என்றேனும் - எப்போதாயினும், முகிலு - கோபத்தினே, உற்றுனென் - பொருத்தினு னாயின், நிர்விதம் ஆம் - (ஸ்வர்க்க மத்திய பாதான மென்னும்) மூ வகை யாயி, உல கத்தும் - உலகத்திலும், ஆம் மரணனை - (குரு கோபம் உற்ற) அந்தச் செய்யனை, தியக்கம் - (அவனுடைய) மயக்கம், எலாம் - அனைத்தையும், தீர்த்த - கிவிர்த்தித்த, எவரும் - ஒருவரும், காப்பது - சகிப்பது, இல்லை - இல்லையாம். (எ-று)

(இ-பு) பாணை - ஏ. அனாசரீஸ். பரிசன் குணை - தான் - ஏ - இரண்டும் அனாசரீஸ்கள். ஆகிறோம் - உயர்வு சிறப்பு. ஏ - அனாசரீஸ். உற்றதும் - உம் - உயர்வு சிறப்பு. ஷடவே - ஏ - பிரி நிலையும், தேற்றமுமாம். எந்தேனும் - உலகத்தும் - எவரும் - உம் முள்ளும் முற் தம்மைகள். குரவன் - எழுவாய், காப்பன் - பய னரீஸ். மானுள் - செய்யப்படு பொருள். காப்பது - எழுவாய்) இவ்வி - பய னரீஸ்.

ரீபு கீதை (42-9)

40. தந்தைமுதற் பெத்துவெலா மகத்த தேகத் தருவதலா வகாதிபல பந்தந் தீர்க்கார், சிந்தையினு லாயத்திடிவப் பெத்து வெல்லாஞ் சிதாமைதருஞ் சத்தருவே யாகா நிற்ப, ரந்தமீலா வகுள்வடிவங் குருவோ வென்று லகண்டபர குரகத்தை யருளா வல்கித், தொத்தமதா மகாதிபல பந்த மெல்லாக் துப்பரவே கங்குகத் துடைத்துக் காப்பன்.

(இ-ள்) தந்தை - பிதா, முதல் - முதலிய, பெத்து - பத்தம் கன், எலாம் - யாவரும், அகத்த - எவ்வி யின்றிய, தேகம் - சரீரங் களை, தருவது - கொடுக்கின்றார்களே, அலால் - அன்றி, அகாதி - தொன்ற தொட்டு வராவின்ற. பயம் - சம்சார மாகிய, பந்தம் - ஷட்பிண, தீர்க்கார் - சிவிர்த்திக்க மாட்டார்கள், சிந்தையினால் - மகத்தினால், ஆயத்திடிவ் - விசாரிக்கு யிடத்த, அப் பெத்து - அந் தப் பத்துக்கள், எல்லாம் - யாவரும், சிதாமை - (இகை மாண ரூப) துக்கத்தினா, தரும் - தருகின்ற, சத்தருவே ஆகாதிந்நர் - சத்து ருக்களை யாகி நிற்பார்கள், அந்தம் இன - நித்திய, அருள் - சிறுபா, ஷடவு ஆம் - ஸ்வரூபி ஆகிய, குருவோ - ஆசாநாமரோ, வள்ளம் - வளின், அருளால் - கருணையினால், அகண்ட - முப் பரிச் சேத மற்ற, பா குரகத்தை - பிரஹ்ம சாக்ஷாத்வாரத்தை, கங்கி - (சிவபஹுஞ்) அந்நிரிசித்த, தொத்தமது ஆம் - துவந்துவங்களை

கிய, அநாதி - அநாதி (கால), பய பந்த - சம்காரக் கட்டாகிய, துப்பு எல்லாம் - கறை அனைத்தையும், திறவே - (முற்றாக, அல்லது) அத்தியந்தம், கன்றாக - செவ்வையாக, தடைத்து - நிவிர்த்தித்து, காப்பன் - ரகசிப்பர். (ஏ.உ.)

(இ-பு) சத்தருவே - ஏ - தேற்றம், ஆகாசிந்நர் - 'ஆகா' என்பது, ஆ விசுதி பெற்ற செய்யா தென்னும் வாய்பாட்டு உடன் பாட்டு இறந்த காலக் தெரிநிலை, வினை எச்சம். குருவினா டு - எதிர் மறை. தொந்தமது - அது - பகுதிப் பொருள் விசுதி. துப்பறவே - ஏ - தேற்றம். பெந்து எல்லாம் - எழுவாய், தீர்க்கன் - பய வரின. பந்தம் - செய்யப்படு பொருள் - பெந்து எல்லாம் - எழு வாய், ஆகாசிந்நர் - பய வரின. குரு - எழுவாய் - னாய்பன் - பய வரின. சீடன் - செய்யப்படு பொருள் - (இது அவாய் நிலையால் வரு விக்கப்பட்டது.)

சோகுபாங்கத் சித்தி (பிரஹ்ம சிதை-12-20)

41. இந்தலி மெப்பயு டம்புறு மேது,
தந்தையெ னப்புசுழ் சின்னீவர் தக்கோர்,
அந்தமி லதாவ கண்டமு நம்முட்,
டத்தவர் தந்தையெ னச்சமை வற்றூர்.

(இ-ள்) தக்கோர் - பெரியோர்கள், அந்தம் - எச்சம். இனாத - இன்றிய, அகண்டமும் - முப் பரிச்சேத ரகித பிரத்ய கிங்க பரமாத்மாவையும், நம்முன் - நமக்கு, தத்தவர் - (உபதேசவாயிவாய்) அருளிய குருவே, தந்தை - பிதா, என - என்று (கூறி), சமை வற்றூர் - அமைந்தனர், இந்த - இப் பிரத்தியக்ஷமாக வுள்ள, இமெப்பை - அக்கத்தினை (பொருத்திய), உடம்பு - சீர்த்தினை, உறும் - பொருத்ததற்கு உரிய, ஏது - சிவீதக் காரண மாக (உள்ள வரை), தந்தை - பிதா, என - என்று, புகழ்கின்றிவர் - (பெரியோர் கள்) அழிகின்றோர்க ளிலில், (அவ்வுடைசுவரியங்கள், கந்தர்வாதி

பதம், சார்வபௌமம், மந்திர தந்திராதி வெண்கிட உபாயம் முதலிய
வற்றைக் கொடுப்பவர் துக்கத்தினைக் கொடுப்பவர் ஆகலின்
உண்மைத் தன்மை (குரு ஆசார்.) (எ-ற)

(இ-பு) ஏத - ஆகு பெயராய் ஏதுவா புன்னவரைக் குறித்த
சின்றது. அகண்டமும் - உம் - இறந்தது தழீஇயது. (முந்திய பத்த
சிவிர்த்தியும் - கழுவிப்படுதலின்.) தத்தவர் - வினையர் வினையு
பெயர் - கமக்கு என வான்க னுருபு சிந்த வேண்டிய இடத்த, உம்
என்னும் ஏழ னுருபு சின்றமை உருபு மயக்கம். தக்கோர் - அழு
வாய், புகழ்ச்சின்றினர் - பய னரிவ. ஏத - செயப்படு பொருள். தக்
கோர் - அழுவாய், சமைவுற்றார் - பய னரிவ. (37, 38, 39, 40 காளு
கலோகார்த்தமும் மூலத்தில் இருக்கிறது.)

மெய்ம் மொழி.

42. குதபாதம் பூசி காலும் குதபாதம் சேயியைப்
போதுங், குதபாதத் தியாகம் பண்ணு குதகீர்த்தி தோத்தி
ரஞ்செய், குதபாத நினைக்கத் தீருங் குதததோட மல்லாத்
தோடங், குதபாதத் தன்மே வுண்டோ குதவின்பேர்
சீவனு மன்றே.

(இ-ள்.) குதவின்ப - ஆசாரியரது, பேர் - காமம், சிவன் ஆம் -
சிவன் என்று சொல்லப்படும், குரு - ஆசாரியரின், பாதம் - திரு
அடிவளியும்; மெய் - உயர்வாக, உண்டோ - (வேறு பொருள் உலகத்
தில்) இருக்கின்றதா? (இவ்வை என்றபடி.) குரு - ஆசாரியரது,
பாதம் - திரு அடியின, நினைக்க - ஸ்மரிக்க, குரு - ஆசாரியருக்குச்
(செய்ச), தோடம் - குற்றமும், அன்ன - (அஃது) அன்னாத, தோ
டம் - குற்றங்களு மாகிய (யாவும்), தீரும் - சிவிர்த்தியாகும்; (ஆச
பார்), காலும் - திக் தோடம், குரு - ஆசாரியரது, பாதம் - (திரு)
அடியின, பூசி - பூசிப்பவராக, எம் போதம் - சதா காலமும்,

குரு - ஆசாரியரது, நாமம் - (நிஞ) நாமத்தினை, செயி - செய்ஞ் செய்வாயாக, குரு - ஆசாரியரது, பாதம் - (நிஞ) அடியினை, தியாகம் - சித்தினை, பண்ணு - (எப்போதும்) செய்வாயாக, குரு - ஆசாரியரது, கிர்த்தி - பெருமையினை, தோத்திரம் செய் - (எப்போதும்) ததிப்பாயாக. (எ-று)

(இ-பு.) நாளும் - எப்போதும் - உம் - இரண்டும் முதற் றம்மைகள். எப் போதும் - என்றது, தியாகம் பண்ணு, தோத்திரம் செய் என்பவற்றோடும் சென் றியைதலின் முதற் நிலைக் கீழ்க்கம். தோடம் அவ்வாத் தோடம் - என்புழி, என் னும்மைகள் தொக்கன. குரு பாதம் தன் மேல் - தன் - சாரியை. உண்டோ - ஒ - எதிர் மறை அன்றே - அன்றி - ஏ - இரண்டும் அசை நிலைகள். நீ - தோன்ற எழுவாய், பூசி - பய னிலை. பாதம் செயப்படு பொருள். நீ - தோன்ற எழுவாய், செயி - பய னிலை. குரு நாமம் - செயப்படு பொருள். நீ தோன்ற எழுவாய், தியாகம் பண்ணு - பய னிலை. பாதம் - செயப்படு பொருள். நீ - தோன்ற எழுவாய், தோத்திரஞ் செய் - பய னிலை. குரு கிர்த்தி - செயப்படு பொருள். பூசிக்க, செயிக்க, பண்ணுக, செய்க, என்பன வியக்கோள் விருதி குறைந்து நின்றன - குருத் தோடம் அவ்வாத் தோடம் - எழுவாய், நீரும் - பய னிலை - உம்மைகள் தொக்கன. வேறு பொருள் - தோன்ற எழுவாய், உண்டோ - பய னிலை. பேர் - எழுவாய், ஆம் - பய னிலை.

சொகுபாங்கத் சித்தி (பிரஹ்ம சிதை-12-23)

43. வகுபிறப் பறவே வேண்டினான் மறையீ நென் னுமம் புயத்தினை மலர்த்தற், கிரவியாய் நெஞ்சிற் கிசைந்தநற் குஞ்சை யாதோரு வழியின லிறைஞ்சி, யநுள்கரந் திதேற் காவதே செய்வா னகுமறை முடிவென மறையும், பொருளைநே ராக வழக்கெனக் கீசன் புகன்றவப் படியிலே புகன்றேன்.

(இ-ள்.) வரு - (தனது கருமாதீதமாக) வருகின்ற, பிறப்பு -
 ஜகத (மாண சம்சாரம்), அற - நீங்க, வேண்டினான் - விருப்பமுடைய
 அதிகாரி, மறை நத - வேதாந்தம், என்னும் - ஆவிய, அம்புய -
 தினை - தாமரைப் புஷ்பத்தினை, மனத்ததற்கு - விரிபச் செய்வதற்கு,
 இரவி ஆய் - ருசியனாயும், கொஞ்சிற்று - (தன்) மனத்திற்கு, இசைந்த -
 பொருத்தமாபுழுள்ள, கல் - கல்ல, குருவை - ஆசாரியரை, யாது
 ஒரு வழியிலும் - (குரு வழிபாட்டிற்கேற்ற) ஏதேனும் பொரு விதத்தி
 னும், இறைஞ்சி - வழிபட்டு, அருள் (அவர்) கிருபை, சாத்திதெற்கு -
 பயக்கெற்கு, ஆவது - ஆக வேண்டியதை, செய்வான் - செய்துமுடியு
 பான், அரும் - அரிய, மறை முடிவு - வேதாந்தங்கள், எலாம் -
 யாவும், அறையும் - கூறும் - பொருளை - (பிரஹ்ம) உஸ்தவினை,
 எனக்கு - எனக்கு, நசன் - பாசிகள், புன்ற - உபதேசித்த,
 அப் படியிலே - அங் வாநே, உமக்கு - (இருஷிகளாய) உங்களுக்கு,
 நேர் ஆக - சாஷுத்தாக, புன்றேன் - (பிரம வாகிய வான்) உந்
 நென்.

(எ-து)

(இ-பு.) அறவே - ஆவதே - ஏ - இரண்டும் அசை நிலைகள்.
 வேண்டினான் - வினையா வினையும் பெயர். சாத்திதெல் - இடு -
 பகுதிப் பொருள் விருதி. படியிலே - ஏ - தேற்றம். மறை யீற்றை
 அம்புயம் எனலும், குருவை இரவி எனலும் உருவகம். ஆவது -
 வினையா வினையும் பெயர். வேண்டினான் - எழுவாய், செய்வான் -
 பய வரிசை. ஆவது - செயப்படு பொருள். வான் - தோன்றா எழு
 வாய், புன்றேன் - பய வரிசை. பொருள் - செயப்படு பொருள்.
 (இத முவத்திற் 45, 46 சனோகங்களின் பொருளாக இருக்கின்றது.)

(பிபு கீதை (42-13)

44. ஆசிரியன் முன்பாக வகண்டார்த தத்தை யடை
 வாக வறிவற்ற மாணுனத்தத், தேசிகனைத் திரவியமே
 முதலிடுத்தத் திடமான லோபத்தாற் பூசியானேன், மோச

கமே யிலாதவனாய்க் கும்பிபாக முதலியதில் வீழ்ந்திலே
ஓதலாலே, தேசிகனை யாவிப்பொரு ளாக்கையாலே திகந்திந
மும் பூசிக்க வேண்டுமானான்.

(இ-ள்.) ஆசிரியன் - குருவின், முன்பு ஆக : சந்திராத்
தில், அகண்ட அந்தத்ததை - பிரஹ்மப் பொருளை, அடைவு ஆக -
(சாந்திராததில் உரிய) முறையாக, அறிவு உற்ற - உணர்ந்த,
மாணன் - சப்தபன், அந்த தேசிகனை - (தனக்குப் பிரஹ்மப் பொருளை
உபதேசித்த) அக் குருவினை, திரவியம் முதல் - பொருள் முதலியன,
இருந்தும் - (தன்னிடத்த) இருந்தும், திடம் ஆன - திடம் பொருந்
திய, வோபத்தால் - ஈயாத் தன்மையால், பூசியானேல் - பூசியா
திருப்பா னாகில், மோசகமே இலாதவன் ஆய் - விடுதலையே இவ்
வாதவ னாய், கும்பி பாகம் முதலியதில் - கும்பிபாக முதலாய(நாகத்)
தில், வீழ்த்திலேன் - வீழ்த்து கிடப்பான், ஆதலால் - ஆகையால்,
மாணன் - மாணக்கன், தேசிகனை - குருவினை, திரம் திரமும் - பிரதி
திரமும், ஆவி பொருள் ஆக்கையால் - உயிர் பொருள் உடல் மூன்றி
னாலும், பூசிக்க வேண்டும் - பூசை செய்க. (எ-று)

(இ-ய.) திரவியமே - ஆதலாலே - ஆக்கையாலே - ஏ - மூன்
றாம் அசை நிலைகள் - முதல் இருந்தும் - உம் - உயர்வு சிறப்பு.
முதலான என்னு மஸ்திரினைப் பன்மைப் பெயர் முதல் எனப் பருதி
பாத்திர மாகின்றது. மோசகமே - ஏ தேற்றம். முதலியதில் -
பன்மையில் ஒருமை மயக்கம். திகத் திரமும் - உம் - முதற் றம்மை.
மாணன் - எழுவாய், வீழ்த்திலேன் - பய னிலை. மாணன் - எழு
வாய், பூசிக்க வேண்டும் - பய னிலை. தேசிகன் - செயப்படு பொருள்.

சிவ நெறிப் பிரகாசம்.

45. தேசிகரு மாணவர்கள் செய்தியுணர்ந் திடவே
சிறியோரைப் பேரியோர்செய் தொழிலதனிற் சேறித்து,
மேசிலராம் பேரியோரை யீங்கமாந் தொழிற்கே யிசைத்து

மடித் தும்வைது யிவ்வாறு செயவுங், கூசியிடா திட்டபணி
செய்துருகு பத்தி. குறைவிவராய் கம்பினராய்த் துரோக
மின்றி, மாசிலராய் மகவாக்குக் காயத்தாற் குருவின் வாக்
கியபா லகஞ்செய்யு மதிமானு மாயே.

(இ-ள்.) தேசிகரும் - ஆசாரியரும், மாணவர்கள் - கிஷ்கன்
கள், செய்தி - (பஞ்சவத) தன்மையினை, உணர்ந்திட - அறிபும்
பொருட்டு, சிதிரியோரை - சிதிரியவர்களை, பெரியோர் - மஹான்கள்,
செய் - செய்கின்ற, தொழிலதனில் - செயல்களில், செறித்தம் -
சேர்ப்பித்தம், எவ்வர் ஆம் - குற்ற மற்றவ ராகிய, பெரியோரை -
பெரியோர்களை, ஈகம் ஆம் - இழிவு ஆகிய, தொழிற்கு - செயல்
களில், துணைத்தம் - சேர்ப்பித்தம், அடித்தம் - தாடகஞ் செய்
தம், வைதம் - கித்தித்தம், இவ்வாறு - இவ் விதம், செயவும் -
செய்விலும், கூசியிடாது - (கூசத்தின்கண் அவை குறித்துச்) சங்
கோசத்தினை அடையாது, இட்ட - (ஆசாரியர்) கொடுத்த, பணி -
கைக்கரியத்தினை, செய்த - இயற்றி, குரு - ஆசாரிய, பத்தி -
பத்தி, குறைவிவர் ஆய் - குறைபாடுவர்க ளாய், கம்பினர் ஆய் -
விசுவாசம் உடையவர்களாய், துரோகம் - (குருத்) துரோகம், இன்றி -
இவ்வரமல், மாச இவர் ஆய் - குற்றம் இன்றியவர்க ளாய், மகவாக்கு
காயத்தாள் - மகம் வாக்கு காயம் என்னும் முக் காரணங்களினாலும்,
குருவின் - ஆசாரியரது, வாக்கியம் - வாக்கியத்தினை, பாணம் -
பெறுதல், செய்யும் - செய்கின்ற, மதிமானும் ஆய்புத்தி யுடையவ
ராய் (இருந்த குரு கிருபையினால் பிரத்தமப் பிராப்தி யுறக் கடவர்.)

(இ-ய.) தேசிகரும் - உம் - இறந்தது தழீஇயது. (குரு லக்ஷ
ணத்தைச் சீடன் ஆராய்தலிற் தழுவுதலின்.) உணர்ந்திடவே -
இஃ - பருதிப் பொருள் விருதி. ஏ - அசை நிலை. தொழிலதனில் -
அது பருதிப் பொருள் விருதி. அன் - சாரியை. செறித்தம்,
துணைத்தம், அடித்தம், வைதம் - உம் - நான்கும் எண்ணப்
பொருளான - தொழிற்கே - ஏ - அசை நிலை. செயவும் - உம் - இழிவு

சிறப்பு. கூசியிடாது - இடு - பருதிப் பொருள் விருதி. குறைவிவர், கம்பினர், மாசினர் என்பன, வினைவா லினையும் பெயர்கள். மதி மாலும் - உம் - அசை நிலை. மதிமான் பன்மையில் ஒருமை மயக் கம். இசை எச்சத்தால், "இருந்து குரு கிருணயினில் பிரஹ்மப் பிராப்திபுறக் கடவர்" என்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஆய் - என்னும் வினை யெச்சத்தை, இருந்து உறக் கடவர் - எனக் கூட்டி முடிக்க. ஆயே - ஏ - ஈற் தலை. சீடர் - தோன்றா எழுவாய், உறக் கடவர் - பய நிலை. பிரஹ்மப் பிராப்தி - செயப்படு பொருள்.

அருட் பிரகாசம்.

46. குருபா னுக்கவ னெஞ்சகம் போலங் கூலத்தனய்க், கரசா னுதியி னேவல்செய் தேதிகங் கட்சிமைபோ, வரியம் னைமுத லியாவையுங் காத்துண்மை யாயொருதற், பரமிஷ னேயெனக் காண்பான்சற் சீடன்ப கர்ந்திடினே.

(இன்.) பகர்ந்திடின - (சற் சீடரின் இயல்பு குறித்துச்) சொல்லப்பட்டது, சத்தீடன் - கண் மாணுக்கன், குருபாணுக்கு - ஆசாரியருக்கு, அவன் - அவரது, கெஞ்சகம் - மகம், போல் - ஒக்க, அதுகூலத்தன் ஆய் - சகாயம் உடையவ னாய், கரம் சரண் ஆதியின் - (குருவின்) அஸ்த பாதாதி அவயவங்களி னுடைய, எவல் - பணிகளை, திகம் - காடோறும், செய்து - இயற்றி, கட்டு - கெத்திரத்திற்கு, இமை - (கண்)னிதழ், போல் - (காப்பா யிருத்தல்) போல, உரிய - (ஆசாரியருக்கு) உரித்தாய் உள்ள, மனை - வீடு, முதல் - (பொருள்) முதலிய, யாவையும் - அனைத்தையும், காத்து - (தன் சொத்தைப் போல) ரகித்து, உண்மை ஆய் - யாதார்த்த மாக, ஒரு - ஒப்பற்ற, தத் பாம் - அகத்தப் பிரஹ்மம், இவனே - இந்த ஆசாரியரே, என - என்று, காண்பான் - உணர்வான். (ஏ-று)

(இ-யு.) செய்தே - ஏ - அசை நிலை. சாணுதியின் எவல் - ஆளும் வேற்றுமைத் தொகை. இன் - சாரியை. முதலியாவையும் -

இ - சாரியை. உம் - முற் றம்மை. இவனே - ஏ - தேற்றம். பகர்
திடினே - இடு - பகுதிப் பொருள் விசுதி. ஏ - நற் றகை - சற் சீடன்
எழுவாய், காண்பான் - பய னிலை. குரு - செயப்படு பொருள்
(அவாய் நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது) கட் கிமை போல் - உவமை
யணி.

அருட் பிரகாசம்.

47 தேசிகன் பாற்பற் பலதீக் குணங்கள் செறியினும்,
பாசப்பி ராந்திக்கி வைதோற் றியவிறை பாலிலையென்,
ருசுறு பத்தியி னோர்ந்தேவ் விதத்து மவனருளைத், தேசங்கு
லவவ ளர்ப்போன்சற் சீடன்றே ரிந்திடினே.

(இ-ள்) தேசிகன்பால் - ஆசாரியரிடத்து, பல் பல - அநேக,
தி - செட்ட, குணங்கள் - இயல்புகள், செறியினும் - பெருந்தி
(யிருப்பனவாகத் தோன்றினும், நம் - நம் முடைய, பாசப் பிராந்
திக்கு - அறியாமையோடு (கூடிச் சலிக்கின்ற) பிராந்தி யுடைய
மகதுக்கு, இவை - இக் குற்றங்கள், தோற்றிய - தோன்றின.
தெரிந்திடின - விசாரிக்குமிடத்து, இறைபால் - ஆசாரியரிடத்து,
இலை - (உண்மையில் இக் குற்றங்கள்) இல்லை, என்று - என, ஆச -
அது - குற்றம் அற்ற, பத்தியின் - பக்தியினால், ஓர்ந்து - உணர்ந்து,
எவ் விதத்தும் - எவ் வாற்றாலும், அவன் - ஆசாரியரது, அருளை -
கருணையின், தேசம் - ஊர்க டோறும், குலவ - (அது) விளங்கும்
படியாக, வளர்ப்போன் - விருத்திக்குக் கொண்டு வருபவனே, சற்
சீடன் - எல்ல வானாக்கன். (எ-று)

(இ-பு) செறியினும் - உம் - எதிர் மறை. எவ் விதத்தும் - உம் -
முற் றம்மை, தெரிந்திடினே - இடு - பகுதிப் பொருள் விசுதி.
ஏ - நற் றகை. வளர்ப்போன் - வினையா லிணையும் பெயர். வளர்ப்
போன் - எழுவாய், சற் சீடன் - பய னிலை.

அருட் பிரகாசம்.

48. விடையே றியீசன் வரினமு டகூமவன் வேண்டியதைப்
படிமீ தளிப்பர் குருவே சிவமெனப் பாவனைமுற்
றடையார் கடத்த முடலாலி யீந்திறை யுண்மைபெறத்
தடையா துளலிங் குளதே லபக்குவர் தாமவரே.

(இ-ள்.) ஈசன் - பரம சிவன், விடை ஏறி - இடப வாலாந
ருடாய், வரின் - வருவா ராயின், முடரும் - அறிவிலரும் கட,
அவன் - அப் பரம சிவன், வேண்டியதை - விரும்பியதை, படிமீது -
பூமியின்கண், அளிப்பர் - கொடுப்பார்கள், குருவே - (அங்கன மாயின்)
ஆசாரியரே, சிவம் - சிவ ஸ்வரூபம், என - என்பதாக, பாவனை முற்று
உடையார்கள் - பாவனை முதிர்ச்சி புடையவர்கள், தம் தம் - தங்கள்
தங்க ளுடைய, உடல் ஆவி - உடல் (பொருள்) ஆவிக்கி, ஈந்து -
கொடுத்த, இறை - பிரம்ம, உண்மை - சாக்ஷாத்காரத்தினை,
பெற - அடைய, தடை - விக்கிதம், யாது உள(து) - என்னை யிருக்
கின்றது? (ஒன்றும் இன்று என்றபடி), உளதேன் - (தடை) இருக்கு
மாயின், அவர் - அம்மானுக்கர், அபக்குவர் - பக்குவம் அற்றவரோ
யாவர்.

(எ-று.)

(இ-ய.) முடரும் - உம் - இழிவு சிறப்பு. குருவே - ஏ - தேற்றம்.
முற்றுடையார்கள் - என்புழி, 'முற்றுதல்' என்னும் தொழிற்பெயர்,
தல் - விசுதி குறைந்து நின்ற புணர்ச்சமை காண்க. உடையார்கள் -
வினையா வினையும் பெயர். 'உட லாலி' - என்புழி, பொருள் -
அவாய் நிலையால் பெற்றும் - வேண்டியது - வினையா வினையும்
பெயர் யா துள - என்புழி, உள என்பது, தவ் வீறு குறைந்த
அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினை முற்று.
இங்கு - அசை நிலை. ஏ - ஈற்றசை. அபக்குவர் தாம் - தாம் -
அசை நிலை. முடர் - எழுவாய், அளிப்பர் - பய வினை. வேண்டியது -
செயப்படு பொருள். யாது - எழுவாய், உள(து) - பய வினை.
அவர் - எழுவாய், அபக்குவர் - பய வினை.

ஒழிவி லோடுக்கம். பொதுவில் உபதேசம்--15

49. உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லுசிநூ லொத்து,
விடிந்புலிதீப் பாம்பினில்வீழ் வாங்க்காஞ்—கடர்க்கடினும்,
வாழைக்கா காவேநி மட்கலத்திற் காகாவா,
நேழைக்கா காதநி து.

(இ-ள்.) உடற்கு - உடம்பை, உயிர் - உயிர், போல் - (அபிமாசித்தல்) போல் (குருவை அபிமாசித்தும்), கட்டு - கண்ணை, இமை - இமையானது, போல் - (காத்தல்) போல் (அவரைக் காத்தும்), ஊசி - ஊசி (சென்ற இடச் சேறும்), துல்-சாடு, ஒத்து - (பிறழாத பின் சேறும்) போல் (ஞானசாரியனைப் பிரியாத பின் சென்ற சிந்த அவர் நிருஷ்ணக் குறிப்பின்படியே ஒழுக்கி னழிபட்டும்), புலி - (அவர் பார்த்து) புலி, தீ - தீ, பாம்பினில் - பாம்பாதிதலில், விடிந் - செறுத்திலும், வீழ்வார்க்கு - (பின் னடையாத அலைமேல்) விரும் அநிபக்ருவர்க்கே, ஆம் - (இத்தல்) உபதேசிக்க லாகும், சுடர் - (மிருத்த) அக்கியால், சுடினும் - (ஒருவன்) சுட்டாலும், வாழைக்கு - வாழைத் தண்டை, ஆகா - (சுடல்) முடியாதவாறு போலும், வேதி - (பரிசு) வேதியால், மண் கலத்துக்கு - மட்கலத்தைப் (பரிசித்த), ஆகா - (பொன் னுக்க) முடியாத, ஆறுவிதம் (போலும்), வாழைக்கு - (அக்கனம் ஆசாரியனை வழிபடமாட்டாத) அபக்ருவர்க்கு, இத - இத் தவானது, ஆகாதது - உபதேசிக்கத்தகாத தாம்.) உபதேசிப்பினும் அவர்க்கு அதுபலம் சித்தியாகு.)

(இ-ய.) உடற்கு - சுட்கு - என்புழி, இரண்ட னுருபு சிற்சுவேண்டிய விடத்த என்ச னுருபு வந்தமை உருபு மயக்கம். இவை எச்சத்தால் எஞ்சி சின்ற தாஷ்டாந்தங்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வீழ்வார் - வினையா லணையும் பெயர். சுடினும் - உம் - இழிவு நிறப்பு. ஆகாதது - வினையா லணையும் பெயர். இத - எழுவாய், ஆம் - பய னிலை. இத - எழுவாய், ஆகாதது - பய னிலை. இதில் உவமை யணி உளது.

வாசித்தம். (நிருவாணப் பிரகரணம் - தேவ பூசை கதை.
6.2 — 58.)

30. ஆசான் மொழியா னாற்பொருளா லன்றிப்
பெறலு மரிதாதும், தேசார் குருநன் மாணுக்கன் சிறக்க
விம்மு வருங்குடிற், பாசா தீதப் பரமெய்தும் பன்னா
னீங்கா லிக்கூட்ட, மேசா வுணர்வைத் தரும்பகற்போ
தேல்லாத் தொழிலுத் தருவதுபோல்.

(இ-ள்.) ஆசான் - குரு, மொழியால் - உபதேசத்தாலும்,
தால் பொருளால் - சாஸ்திரார்த்தத்தானும், அன்றி - அல்லாமல்
(வேறு விதத்தால்), பெறல் - (ஆத்மாவின்) அடைதல், அரிது
ஆகும் - முடியாத தாம், தேச ஆர் குரு - மகத்துவம் பொருந்திய
ஞானாசாரியர், தால் - சாஸ்திரார்த்தம், மாணுக்கன் - சிஷ்யன்
(என்னும்), இம் மூவரும் - இம் மூவரும், சிறக்க - கன்கு, கூடல் -
சேர்க்கதிருக்கில் - பங்காள் (கீ. னுன், கீ. னன் - விட்டு கீங்காமல்
(இடையி டின்றி யிருக்கின்ற), இக் கூட்டம் - இத்தச் சேர்க்கை,
பகல் போது - பகல் காலம், எல்லாத் தொழிலும் - (செயர்க்குச்) சர்வ
கிரியைகளையும், தருவது - உண்டாக்குவது, போல் - போல (விசா
ரத்தால்), ஏசா - குற்ற மற்ற, உணர்வை - (ஆத்ம) ஞானத்தை (பிடி
னுக்கு), தரும் - உண்டாக்கும், பாசம் அதீதம் பரம் - மாயாதீதப்
பிரஹ்மம், எய்தும் - கிட்டும்படியான. (ஏ-து.)

(இ-4.) பெறலும் - உம் - அசை நிலை. மூவரும் - தொழி
லும் - உம் - இரண்டும் முற்று. பெறல் - எழுவாய், அரிதாகும் -
பய நிலை. பரம் - எழுவாய், எய்தும் - பய நிலை. கூட்டம் - எழு
வாய், தரும் - பய நிலை. உணர்வு - செயப்படு பொருள். இதில்
உவமை யணி உளது.